

SALEZIJANSKI VESTNIK 1

Glasiló za salezijansko družino in prijatelje don Boska

januar–februar 2008

VSEBINA

4 V SREDIŠČU MLADI

Brezskrbna mladina

Janez Vodičar

10 NAŠ POGOVOR

Cerkev se z mediji mora soočati

dr. Peter Štumpf

12 OČE IN UČITELJ

Svet vzgojitelj

Pascual Chávez

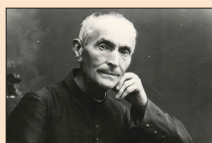
16 VEZILO

Vzgajajmo z don Boskovim srcem

Pascual Chávez

18 SVETLE ZVEZDE SALEZIJSKE DRUŽINE

Bl. Mihael Rua

Teresio Bosco

20 NAJIN OTROK

Odprtost za življenje družina Žnidaršič

31 NAŠI VZORI—MOŽ, KI JE ŽIVEL SANJE

Senčnica vrtnic

MOLITEV ZA DRŽAVNIKE IN NARODE ob predsedovanju Republike Slovenije Evropski uniji

Bog, Oče vseh ljudi, ti želiš, da bi bili srečni, da med nami ne bi bilo revščine, krivic in sovraštva in da bi nas tvoja ljubezen povezovala v prijateljstvu. Z veseljem se zato oziramo na številne evropske narode, ki se med seboj združujejo, odpravljajo razlike in skrbijo za skupno blaginjo vseh. Ponosni in hvaležni smo, da smo v to lahko vključeni tudi mi.

Zaupano nam je vodenje te velike družine evropskih narodov, zato te prosimo za pomoč in blagoslov. Navdihuj voditelje držav, politike in poslance, da bodo modro in pošteno odločali ter skrbeli za dobro vseh. Naj skrb za gospodarski in gmotni napredek nikoli ne zamegli duhovnih vrednot, ki jih potrebujemo. Prav tako naj ob skrbi za svoje ugodje ne pozabimo na tiste, ki so potrebni naše pomoči.

Marija, naša dobra Mati, tvojemu materinskemu varstvu izročamo vse narode Evrope. Varuj nas, da bomo ostali zvesti svojim krščanskim koreninam in tvojemu Sinu, ki nas kot brate in sestre združuje med seboj. Amen.

Foto: A. Hostnik

 SALEZIJANSKI VESTNIK
dvomesečnik

Glasilo za salezijansko družino
in prijatelje don Boska

Številka 1 | skupna številka 551

Leto 2008 | letnik 81

ISSN 0353-0477

UREDNIK

mag. Marjan Lamovšek

UREJA UREDNIŠKI ODBOR

mag. Janez Potočnik, Ivan Turk,

s. Marija Žibert, Janez Krnc,

mag. Marko Košnik

LEKTORIRANJE

Jerneja Kovšca

GRAFIČNA ZASNOVA

Toni Anžlovar & MM

RAČUNALNIŠKI PRELOM

Marko Suhoveršnik

DISTRIBUCIJA IN STIKI

mag. Janez Potočnik

IZDAJATELJ

Salezijanski inšpektorat v Ljubljani

ZALOŽBA

Salve d.o.o. Ljubljana

TISK

Tiskarna Schwarz, Ljubljana

Salezijanski vestnik je

l. 1877 ustanovil sv. Janez

Bosko, v slovenskem jeziku

je začel izhajati l. 1904.

Danes izhaja v 56 narodnih izdajah,

v 29 jezikih in v 135 državah.

Darove za vzdrževanje Salezijanskega
vestnika in za druge namene lahko
nakažete na račun, vpišete namen plačila.

Salezijanci | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana

S156 2420 0900 4141 717 sklic **00 06**

NASLOV UREDNIŠTVA

Salezijanski vestnik

Rakovniška 6

1000 Ljubljana

telefon: **01/42.73.028**

e-pošta: **vestnik@salve.si**

splet: **www.donbosko.si**

VSI Z ENAKIM DOSTOJANSTVOM

MARJAN LAMOVSĚEK, urednik

Spoštovani bralci Salezijanskega vestnika in don Boskovi prijatelji! Za leto, ki ga začenjamo, je vrhovni predstojnik Pascual Chavez salezijanski družini izbral geslo in nalogo, da bi vzgajali z don Boskovim srcem. O tej spodbudi – ali vezilu, kot je poimenovana v dolgi salezijanski tradiciji – lahko nekaj preberete že v tej številki vestnika, sicer pa bo o vzgoji on sam razmišljal skozi vse leto tudi na straneh našega vestnika.

Tema o vzgoji za celovit razvoj življenja mladih, posebno še najbolj ubogih in zapostavljenih, ni izbrana naključno; za cilj ima namreč pospeševanje človekovih pravic. In prav letos mineva šestdeset let od sprejetja splošne deklaracije človekovih pravic na generalni skupščini Združenih narodov (10. december 1948). Prvo določilo iz te deklaracije, in verjetno najbolj poznano, pravi: »Vsi ljudje se rodijo svobodni in imajo enako dostojanstvo in enake pravice. Obdarjeni so z razumom in vestjo in bi morali ravnati drug z drugim kakor bratje.«

Veliki vzgojitelj sv. Janez Bosko – in seveda mnogi drugi, ki so svoj življenjski nazor napajali v sporočilu evangelija – je po tem načelu vzgajal in prinašal upanje, zlasti tistim, odrinjenim na rob družbe, že krepko stoletje prej, kot se je to porodilo v glavah ustvarjalcev svetovnih političnih tokov. Tudi zato je za vse, ki se navdihujemo v don Boskovi vzgojni metodi, Chavezova spodbuda, da bi vzgajali z don Boskovim srcem, zaveza, da bi se navdihovali pri izviri. Najprej seveda v Jezusovem nauku, kot je zapisan v evangeliju, potem pa tudi v konkretnih izpeljavah le-tega v konkretnih življenjskih okoliščinah, kot so na primer don Boskovi uvidi tega, kaj evangelij pomeni in zahteva v vsakdanjem življenju.

Vendar to doumeti in zaživeti obsega čas ne samo enega leta, pač pa kar celega življenja. A kljub temu, je že v letu, ki je pred nami, mogoče marsikaj uresničiti. V tem smislu želim uspešno in blagoslovljeno 2008. leto.

Brezskrbna mladina

BESEDILO: JANEZ VODIČAR; FOTO: GREGA VALIČ

Letošnji maturantje bodo vsak čas pred prijavnici za vpis na fakulteto. Za večino to ni lahka izbira in mnogi odločitev odlašajo na zadnji dan. Včasih se nam zdijo popolnoma neobjeljeni pri tako pomembni odločitvi.

Saj ni treba v maturitetni razred. Dovolj je, da stopimo pred šolo in vidimo resnost teh, ki se morajo jutri odločati o svoji prihodnosti in s tem seveda tudi o prihodnosti vse skupnosti, ki jim je omogočila dosedanje izobraževanje. Dileme, kot so ekološka katastrofa, pravična razdelitev v državi, skrb za revne, solidarnost, mir, ki so včasih pritegnile pozornost in ogorčenost večine mladih, bodo danes le redke prebudile.

Starši, učitelji, vzgojitelji, vsi, ki delamo z mladimi, se vedno bolj vprašujemo, kako pomagati mladim iz njihove duhovne brezskrbnosti in plitkosti. Rezultati spreminjanja izobraževanja, ki bi mladim dalo večjo možnost za ustvarjalnost, se včasih kažejo le v popackanih pročeljih zgradb z izrabljenimi grafiti, morda z nekaj kratkimi SMS sporočili ... Tako razmišljanje bi nas hitro pripravilo, da bi zmogli le še tarnati nad današnjo mladino, čeprav se dobro zavedamo, kje odrasli lahko najdemo svojo zrcalno podobo.

Za otroka je treba poskrbeti, pripraviti ga je treba za življenje danes, zato mora študirati to, kar je perspektivno. Ne moreš mu prepovedati računalnika, televizije, nočnega potepanja, saj bo drugače izločen iz družbe. In še in še bi našli razlogov, da otrokom jemljemo možnosti za učenje odpove-

di, lastne odgovornosti, predvsem pa vzgoje volje. Dati otroku življenje še ne pomeni, da moramo živeti namesto njega. Če nima nobenih potreb, ne bo nobenih želja. Ob potrebah se pojavi nuja po izbiri, ob tem seveda pride tudi do zgrešenih odločitev, ampak šele ob samostojnem odločanju lahko terjamo odgovornost in odraščajoči začuti svobodo. Ker je za vse poskrbljeno, če drugače ne, pa na družbeni ravni, mladi samo prejemajo in postajajo vedno bolj zahtevni. Iz njih se nič ne rojeva, zato so kot jesensko listje, ki jih veter nosi sem ter tja. Ob tem se ne čudim, da je vedno več maturantov, ki pridejo in rečejo, da naj jim povemo, kaj naj študirajo. Po nekaj mesecih bodo zopet iskali ... So kot trava na plitki zemlji, popolnoma odvisni od tega, kar prihaja od zunaj.

Ko govorimo o družini, kjer naj bi odraščali, je prav, da staršem damo poguma za zahtevnost in skromnost. Zahtevnost, ki ima pred očmi zaupanje v otrokovo iznajdljivost, ustvarja globino in samozaupanje. Skromnost, ki zaupa otrokovi volji, je poživilo za njihovo ustvarjalnost. Varno družinsko okolje pa je prostor, kjer lahko uporabljamo tako zahtevnost kot skromnost. Ko je čas z darili mimo, malo poglejmo, kje so pristala. Pravo darilo naj bi bilo izraz spoštovanja, poglobilo odnose med nami in naj ne bi bilo le beg pred neprijetnim. Če bi namesto zmedenega maturanta izbrali študij, bi tako pokazali, da mu ne zaupamo. Zahtevno verjemimo vanj in pustimo mu, da ustvarja svoje življenje. ■

SEVNICA BLAGOSLOV IGRISČ

V župniji in salezijanskem mladinskem centru (SMC) Sevnica smo 27. oktobra 2007 blagoslovili otroško in športno igrišče. Veliko del so opravili animatorji s prostovoljnimi delom, zahvala pa gre tudi prijateljem iz Stuttgarta za finančno pomoč.

V dopoldanskih urah smo pripravili turnir v malem nogometu, popoldne smo nadaljevali s sveto mašo, ki jo je vodil inšpektor dr. A. Slavko Snoj. Nato je bilo odprtje igrišč, ki so mu prisostvovali podpredsednik vlade dr. Andrej Bajuk, župan Kristijan Janc ter donatorji, ki so finančno in materialno podprli izgradnjo igrišča. Na koncu je sledil tudi družabni del.

Novo igrišče ni pomembna pridobitev le za župnijo in SMC Sevnica, temveč za vso Sevnico. Želimo si, da bi igrišča postala priložnost povezovanja in družjenja vseh mladih in manj mladih v naši župniji.

ŽELIMLJE VEDNO SE VELIKO DOGAJA

Življenje v želimeljski ustanovi je bilo v zadnjih mesecih zelo pestro. Študijske dejavnosti je popestrilo kar nekaj prireditev. Med nami so bili: oktet Pushlushtae, kantavtor Vlado Kreslin, alpinist Miha Valič, fotograf Matjaž Krivic, gledališki igralec Gregor Čušin in gledališka skupina iz Dobropolja. Obiskal nas je tudi vikar vrhovnega predstojnika Adriano Bregolin. Njegovo navdušenje nad našo ustanovo nam je spodbuda za nadaljnje delo.

Času primerno smo obarvali zadnje dni pred božičem. Razredi so se spremenili v galerijo

Foto: B. Jamnik
Blagoslov novih igrišč v Sevnici

Foto: arhiv Želimlje
Božično praznovanje dijakov v Želimljem

jaslic, pevski zbor pa nas je pod vodstvom Polone Stegu s pesmijo popeljal v praznični čas.

Po novem letu se vsako leto začno prve priprave na novo šolsko leto. Naslednje leto bo nekoliko drugačno, saj razpisujemo kar tri oddelke prvega letnika. V soboto 26. januarja 2008 pripravljamo dan odprtih vrat, na katerem bomo gostom predstavili življenje naše ustanove. Morda pa je to priložnost, da se srečamo tudi s kom izmed vas, ki prebirate te strani.

**Gimnazija Želimlje
in Dom Janeza Boska**

DAN ODPRTIH VRAT
sobota, 26. januar (10.00 – 12.45)

INFORMATIVNA DNEVA
petek, 15. februar ob 9.00 in 15.00
sobota, 16. februar ob 9.00

BLED PRIPRAVA NA BOŽIČ - IZVIR LJUBEZNI

7. decembra 2007 so se v Marijinem domu na Bledu zbrali najstniki in animatorji, da bi se skupaj s sestrami pripravili na božič. Tema srečanja se je prepletala med odkrivanjem »Izvir ljubezni in Izvira življenja«.

15. decembra pa je bilo srečanje družin. Vabilu so se odzvale družine iz bližnje in daljne okolice Bleda. Staršem je bil namenjen program, ki sta ga vodila zakonca Vilma in Dani Sitar, poimenovala pa sta ga *Družina in življenje: Gradiva najino edinost*. Voditelja sta v treh nagovorih poudarila teme: S pogovorom do boljšega odnosa, Kako rešujeva spore?, ter Božja moč za življenje v zakonu. Po njunih razmišljanjih je vsak zakonec lahko preživel najprej

Foto: arhiv HMP

Duhovni program pri sestrah HMP na Bledu

Foto: G. Valič

Slovenijo je obiskal vikar vrhovnega predstojnika g. Adriano Bregolin

nekaj časa v tišini in osebnem razmišljanju ter molitvi.

Z otroki pa smo se zaustavili ob svetopisemski zgodbi o oznanjenju, izdelovali okraske za jelko, barvali Jezuščka ... Za zaključek dneva smo se vsi zbrali v naši kapeli Svete družine, da smo skupaj zaključili dan z molitvijo, ki smo jo oblikovali vsi navzoči.

s. Martina Golavšek

BLED

DUHOVNE VAJE IN VSTOP V LETO 2008

»Po tem vas bodo spoznali.« Pod tem naslovom smo na duhovnih vajah pri sestrah na Bledu razmišljali, da s tem, ko sodelujemo s Cerkvijo, sodelujemo s samim Kristusom. Mladi smo bili povabljeni k aktivnejšemu sodelovanju v domačih župnijah in

v svoji okolici. Kristina in Boštjan Koprivec ter s. Metka so nam z osebnimi pričevanji približali pot, po kateri gre vsak, ki vzame Jezusov klic zares.

Jezusovo navzočnost v koščku kruha in njegovo brezpogojno ljubezen do nas smo še globlje začutili pri celonočni adoraciji; zahvaljevali smo se mu za minulo leto in Njegovi previdnosti izročali naše življenje in življenje naših bližnjih.

Rek, da politika ni za poštene ljudi, je v dneh duhovnih vaj ovrigel Lenart Rihar in nam s svojo prepričljivostjo pokazal, da je udejstvovanje v javnem življenju naša odgovornost.

Spoznali smo tudi, da je silvestrski večer mogoče preživeti tudi drugače. Blagoslovili smo prostore hiše, imeli zabaven program, v prvih trenutkih novega leta pa

smo se zbrali okrog Gospodove mize. Jože Gregorič nas je ob njej vzpodbudil, naj se večkrat srečamo z Jezusom v Najsvetejšem zakramentu, da je vera v Njegovo resnično navzočnost vsa teologija in da se nimamo česa bati, saj nas Bog neizmerno ljubi in biva v vsakem izmed nas.

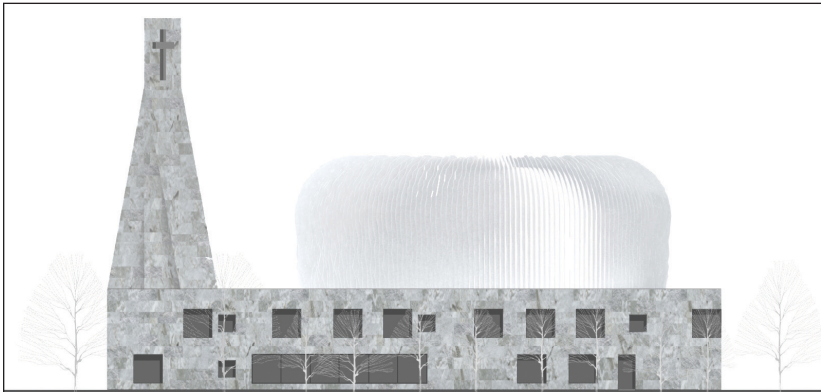
Veselse se je nadaljevalo ob pogrinjku, ki smo ga tokrat pripravili mladi v sodelovanju s samostansko kuhinjo. Polni različnih spoznanj smo se vrnili vsak v svoj kraj. »Gospod, Ti si velik in se daješ najti tistim, ki Te iščejo. Daj, da bi Te prepoznali tudi prek nas.«

Ana Čemažar in Tomaž Novak

SLOVENIJA

OBISK VIKARJA VRHOVNEGA PREDSTOJNIKA

V dneh, ko se v Sloveniji vsako leto spominjamo prihoda prvih salezijancev na Rakovnik (23. november), je za letošnjo 106. obletnico tega dogodka prišel na obisk vikar vrhovnega predstojnika Adriano Bregolin. Obiskal je nekatere salezijanske skupnosti in skupnosti hčera Marije Pomočnice ter se srečal s člani drugih skupin salezijanske družine, saj je eno od njegovih delovnih področij prav skrb za salezijansko družino. Osrednji dogodek tokratnega praznovanja je bilo evharistično slavlje 25. novembra popoldne na Rakovniku. Za to priložnost se je kakih 15 mladinskih zborov iz različnih župnij združilo v enega in pesem več kot 200 pevcev je bila lepa in mogočna. Ob tem je bila beseda visokega gosta spodbudna, hkrati pa polna občudovanja za vse Božje darove v salezijanski zgodovini na Slovenskem. Zadnji dan obiska je g. Bregolin namenil salezijanski ustanovi v Želimljem, kjer se je srečal z gimnazijci ter profesorji in vzgojitelji. *L. M.*

© arh. Katarina in Miha Dešman

Prvonagrajeni idejni projekt: V tem kompleksu don Boskovega centra bo prostor za cerkev sv. Janeza Boska s kapelo, dvorano, mladinski center, pisarne, učilnice in stanovanja za salezijance.

MARIBOR IDEJNI NAČRTI

Župnijsko občestvo sv. Janeza Boska in salezijanska skupnost v Mariboru imata že več kot 21 let zasilne prostore v nekdanjem vrtcu, tako kot nekoč don Bosko v Pinardijevi lopi. Enako kot pri njem, je tudi pri nas vse v isti hiši: majhna kapela, skromni prostori za učilnice, nekaj stanovanjskih sob. Čeprav je bil don Bosko neizmerno vesel te lope, saj je bil končno pod svojo streho, se ni ustavil pri tem. Če je njemu kmalu uspelo povečati hišo in razširiti ustanove, se to pri nas v Mariboru ne dogaja tako hitro. Hvala Bogu, po mnogih ovirah je bil leta 2003 sprejet zazidalni načrt, pridobljen je glavni del zemljišča. Med vesele dogodke lahko štejemo tudi to, kar se je zgodilo v zadnjem obdobju.

V drugi polovici leta 2007 smo naredili arhitekturni natečaj za cerkev, veroučne prostore in za mladinski center. Šest arhitektov je izdelalo zanimive idejne rešitve. Natečajna komisija je za prvo nagrado izbrala zamisel arhitektov zakoncev Katarine in Mihe Dešmana iz Ljubljane. Dve tretji nagradi pa sta bili dodeljeni arhitektu Jožetu Marinku in arhitektu Borisu Volku.

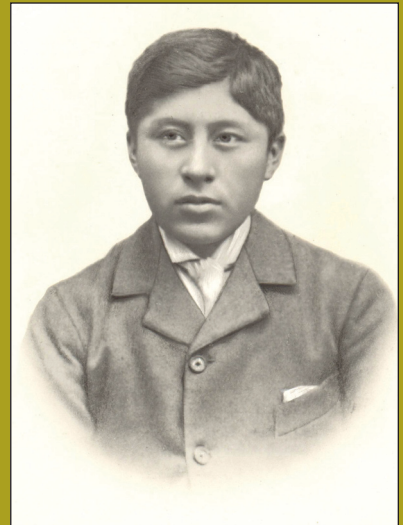
Prvonagrajeni projekt je z enostavnimi linijami monumentalna in prepoznavna stavba, tehnično

najbolj racionalen in energetske varčen objekt. Najbolje se je uvrstil tudi zaradi inovativne organizacije prostorov z vzgojnega vidika. Cerkev v njem je preprost prostor, ki zbira in usmerja pozornost k oltarju, s svetlobo od zgoraj pa izraža Njega, ki biva v »nedostopni svetlobi«. Več o tem projektu si lahko ogledate in preberete na spletni strani salezijancev v Mariboru (www.donbosko.si/maribor).

Preden začnemo graditi stolp, je treba preračunati, koliko bo stala gradnja, pravi Jezus v eni od prilik. Tako kot je na poseben način poskrbel za prostor in zemljišče, kjer bomo lahko gradili, bo zagotovo skrbel tudi za sredstva, s katerimi bomo lahko postavili cerkev v čast sv. Janezu Bosku. Na Božjo previdnost in pomoč Marije Pomočnice je don Bosko vedno računal in ni bil razočaran. Prepričan sem, da ne bomo razočarani niti don Boskovi častilci danes. V ta namen ponovno »oživljamo« Don Boskov sklad, ki je bil ustanovljen leta 1987 z namenom zbiranja sredstev za gradnjo don Boskove cerkve v Mariboru.

Dobrotnikom, ki nas podpirate duhovno, moralno in materialno, želimo obilo Božjega blagoslova in neminljivega plačila, dnevno za vas molimo in se vas spominjamo pri sveti maši.

Tone Lipar

Pišem vam iz srca, prepolnega veselja zaradi razglasitve blaženih španskih mučencev, pri kateri sem bil navzoč v nedeljo, 28. oktobra, na trgu svetega Petra. Gospod nas je obdaril s 63 novimi blaženimi, ki potrjujejo, kar je rekel Mihael Rua: »Svetost sinov naj izpričuje očetovo svetost.«

Veselje se povečuje kakor naraščajoča reka z beatifikacijo Zefrina Namuncurá v nedeljo, 11. novembra, v Chimpayu, kraju njegovega rojstva, ki je z leti postal romarski cilj. Glas o njegovi svetosti sega v leto 1930, ko je duhovnik Alojzij Pedemonte začel zbirati in objavljati pričevanja. Priznanje svetosti je z izjavo o njegovih junaških krepostih razglasil papež Pavel VI. leta 1972. Listino za beatifikacijo je podpisal papež Benedikt XVI. 6. julija 2007.

Zefrinova svetost je izraz in sad salezijanske mladinske duhovnosti, tiste duhovnosti, ki raste iz veselja, prijateljstva z Jezusom in Marijo, izpolnjevanja lastnih dolžnosti in služenja drugim. Zefrin prepričljivo potrjuje zvestobo, s katero so prvi misijonarji, ki jih je poslal Janez Bosko, mogli ponavljati tisto, kar je on delal v oratoriju v Valdoccu:

BL. ZEFIRIN NAMUNCURÁ

Sad salezijanske mladinske duhovnosti

Vrhovni predstojnik Pascual Chavez salezijanski družini ob beatifikaciji, 11. novembra 2007

oblikovati mlade svetnike. To je še vedno naše prizadevanje danes, v svetu, potrebnem mladih, ki jih žene jasen smisel življenja, srčnih v njihovih odločitvah in krepko zasidranih v Bogu med delom za ljudi.

Zefirinovo življenje je zgled komaj devetnajstletnega življenja, a bogatega z nauki. Rodil se je v Chimpayu in 26. avgusta 1886, to je dve leti pozneje, ga je krstil salezijanski misijonar Dominik Milanesio, ki je posredoval pri mirovnem sporazumu med plemenom Mapučé in argentinsko vojsko. Zefirinov oče je ohranil zase naslov »veliki kačiko« (poglar) in ozemlje Chimpaya za svoje ljudstvo. Ko je imel deček enajst let, ga je oče vpisal v državno šolo v Buenos Airesu; napraviti ga je hotel za prihodnjega branilca svojega ljudstva. Zefirin pa se je tam počutil slabo in oče ga je pripeljal v salezijanski zavod Pija IX. Tu se je začela pustolovščina milosti, ki mu je spremenila srce, dotlej še ne razsvetljeno z vero, v junaškega pričevalca krščanskega življenja. Kmalu je pokazal veliko zanimanje za učenje, se navdušil za pobožne vaje in zavzel za verouk; vzljubili so ga vsi, sošolci in predstojniki. Dve stvari sta ga navdušili za najvišje vrhove: branje življenjepisa Dominika Savia, ki ga je začel goreče posnemati, in prvo obhajilo, pri katerem je s svojim velikim prijateljem Jezusom sklenil dogovor o popolni zvestobi. Ta deček, ki je dotlej težko stopil v vrsto z drugimi, je vsakokrat, ko je pozvonilo, postal vzornik za druge.

Nekega dne, ko je bil Zefirin že salezijanski aspirant v Viedmi, ga je Frančišek De Salvo videl prijezditi na konju kakor strelo in mu je zavpil: »Zefirin, kaj ti je najbolj všeč?« Pričakoval je odgovor v po-

vezavi z ježo, umetnostjo, v kateri so bili Aravkanci pravi učitelji. Toda fant je zaustavljajoč konja odgovoril: »Postati duhovnik!« in je oddiral naprej.

Prav v tistih letih notranjega zorenja je zbolel za jetiko. Poslali so ga v domače okolje, a ni zadostovalo. Monsinor Cagliari je tedaj mislil, da bo v Italiji imel boljše razmere za zdravljenje. Njegov prihod ni bil neopažen v javnosti: časopisi so z občudovanjem pisali o Princu iz pampe. Mihael Rua ga je posadil za mizo vrhovnega sveta salezijancev. Papež Pij X. ga je sprejel v posebno avdienco, ga poslušal z zanimanjem in mu podaril svojo kolajno »*ad principes*« (za vladarje). Dne 28. marca 1905 so ga morali dati v bolnico Usmiljenih bratov na Tiberskem otoku, kjer je umrl 11. maja. Zapustil je zgled dobrote, pridnosti, čistosti in vedrine, ki ga ni moč posnemati.

Bil je zrel sad salezijanske mladinske duhovnosti. Njegovo telo je zdaj v svetišču Fortín Mercedes v Argentini in njegov grob je cilj nenehnih romanj, kajti velik je sloves njegove svetosti, ki ga uživa med argentinskim ljudstvom.

Zefirin uteleša v sebi bolečine, stiske in hrepenenje svojega ljudstva Mapučé, tistega ljudstva, ki je v letih njegove mladosti srečalo evangelij in se odprlo daru vere pod vodstvom modrih salezijanskih vzgojiteljev. Njegova izjava »Želim študirati zato, da bom koristil svojemu narodu« povzame ves njegov načrt. Zares, Zefirin je želel študirati, postati duhovnik in se vrniti k svojemu ljudstvu, da bi prispeval k njegovi kulturni in duhovni rasti, kakor je to videl pri prvih salezijanskih misijonarjih.

Svetnik ni nikoli podoben meteorju, ki nepričakovano zažari na nebu človeštva, temveč je sad dolgega in tihega zorenja v kaki družini in narodu, ki v takem svojem sinu pokaže svoje najboljše lastnosti.

Beatifikacija Zefirina nas vabi, da verujemo v mlade, tudi v tiste komaj evangelizirane, da bi odkrili rodovitnost evangelija, ki ne uniči ničesar od tistega, kar je pristno človeško. Beatifikacija kaže na prispevek vzgoje k veličastni dejavnosti oblikovanja človeške osebnosti, ki dosega uresničitev Kristusove podobe v sebi.

Kdor misli, da je vera ena od oblik prilagajanja ali pomanjkanja zavzetosti za družbeno preoblikovanje, se moti. Ona je, nasprotno, sila, ki omogoča preoblikovanje zgodovine. Svetost, ki je za nekatere enkratna in malo primerna lastnost vsakdanjega življenja, pomeni, nasprotno, polnost udejavnjene človečnosti. Svetnik je pristna oseba, uresničena in srečna. Pričevanja Zefirinovih sodobnikov enoglasno potrjujejo dobroto njegovega srca in resnost njegove zavzetosti. »Smehlja se z očmi,« so rekli sošolci. Bil je občudovan mladenič, svet, ki se danes postavlja za vzor in zgled mladim. Salezijanci v Argentini so hvaležni Bogu za izreden dar, ki jim ga daje v Zefirinu; čutijo dolžnost in odgovornost, da njegov spomin ohranijo živ. Prepričani so, da mladim tako kažejo pristne poti svetosti.

Gospodu se zahvaljujemo in ga hvalimo za ta novi okras v lepem mozaiku salezijanske svetosti. Obnavljamo našo vero v mlade, v inkulturacijo evangelija in v preventivni sistem.

Prevedel A. Slavko Snoj

Cerkev se z mediji mora soočati

Dobro leto po škofovskem posvečenju je bil mariborski pomožni škof dr. Peter Štumpf gost Grajskega večera na Rakovniku, kjer je bil prej župnik. Ob tej priložnosti je spregovoril o ...

... svojem počutju na škofiji:

Življenje pomožnega škofa v Mariboru je zanimivo, zelo intenzivno, pa zelo lepo. Na škofiji se počutim zelo domače. Oba škofa sta me lepo sprejela, tako nadškof Franc Kramberger kot naš starosta, ki ga jaz kličem patriarh, Jože Smej. To je škof, ki ga človek z lahkoto ljubi. Večkrat se pošaliva: jaz ga zanalasč podražim in on odreagira. Ko sem bil v Stični voditelj sv. maše za mlade, sem pričakoval, da mi jo bodo mladi nekoliko zagodli in so mi na koncu srečanja prinesli harmoniko, da sem nanjo zaigral. Tisti četrtek, ko je izšla Družina, smo bili zbrani vsi trije škofje in vsi kanoniki. Seditmo in se pogovarjamo, gospod škof Smej pa sledi debati in istočasno popravlja latinske tekste. Videl sem, da je imel naloženo Družino na tiste svoje liste in je seveda prišel do fotografije, na kateri sem bil jaz s harmoniko. Pogleda me, prekine nadškofa in pravi: „Mladi škof Peter. V Svetem pismu je pet glasbil: plunke, harfa, cimbele, bobni, piščali. Harmonike ni v Svetem pismu.“ Jaz pa njemu nazaj: „Gospod patriarh Smej Jože. Vsa ta glasbila so združena v harmoniki.“ On čez čas: „Boug moj dragi. Salezijanci.“

... o križu in prstanu, dveh znamenjih škofovske službe:

Škofovska služba ni služba, ampak je predvsem posvečenje. Tri sto-pnje duhovniškega posvečenja so:

diakonat, duhovniško posvečenje in škofovsko posvečenje. Škof ima polnost posvečenja, torej je naslednik apostolov. Rimski škof oziroma papež je prav tako škof, vendar ima poseben status – je vidno počelo edinosti v Cerkvi. Križ je znamenje služenja v Cerkvi, je sicer pozlačen, ampak pomeni služenje na način Kristusovega križa. Prstan pa pomeni poročenost s Cerkvijo. Torej škof je ves za Cerkev in je tisti, ki mora biti tudi prvi pričevalec v Cerkvi.

... o Slovenski škofovski konferenci (SŠK) in svoji vlogi v njej:

SŠK je ustanova, v kateri smo združeni vsi slovenski aktivni škofje, pred kratkim pa je bil v SŠK povabljen tudi upokojeni beograjski nadškof dr. Franc Perko, ki je odgovoren za ekumenizem. SŠK je pravni organ, v katerem škofje razpravljajo o življenju krajevne Cerkve na nivoju celotnega naroda. Ima 31 tako imenovanih ustanov ali dikasterijev in škofje smo odgovorni za nekatere bolj pomembne dikasterije: jaz sem odgovoren za Komisijo za sredstva družbenega obveščanja, za Rafaelovo družbo ter za Komisijo za Slovence po svetu.

... o Cerkvi in medijih:

Ko sem bil lansko leto septembra kot novoimenovani škof skupaj s škofoma Jamnikom in Turnškom v Rimu na pripravi za škofovsko

Foto: J. Znidaršič

Dr. Peter Štumpf,
mariborski pomožni škof

službo, smo se med drugim srečali tudi z Johnom Foleyem, takrat odgovornim za medije pri svetem sedežu. Poudaril je, da se Cerkev z mediji mora soočati. To je dejansko areopag današnjega oznanila – tako kot je apostol Pavel stopil v Atenah na govorniški oder. Tam, kjer so tudi drugi razglabljali o svojih pogledih na svet, filozofirali, je tudi on oznanil evangelij o Jezu Kristusu. Ko sem jaz prevzel ta dikasterij, sem si rekel v duhu Jožefa Klekla (duhovnika in narodnega buditelja ter pionirja pastorage pomočjo medijev): „Dobro, pa dajmo pastoralo prek medijev.“ Od septembra, ko sem začel slediti

našim medijem, pa do meseca maja sem ugotovil, da so mediji večinsko napadalno pisali o Cerkvi in izsledil 225 negativnih prispevkov o katoliški Cerkvi. Skoraj istočasno sem s tiskovnega urada SŠK dobil podatek, da je bilo od januarja 2005 do maja 2007 580 člankov naperjenih proti Cerkvi – povprečno en članek na dan.

... o poročanju o Cerkvi:

Pozoren sem bil tudi na medijske napade v zvezi s pedofilskimi aferami v Cerkvi. Nekega večera me kliče naš odgovorni za stike z javnostjo, da z neke komercialne tv vprašujejo kaj je s tem in tem župnikom, zgodilo se je to in to. Rekel sem, da ne moremo dati nobene izjave, ker o tem nismo bili obveščeni niti gospod ni pod našo ingerenco. No, zvečer je bila na tej isti tv o tem že kompletna reportaža (skoraj petnajst minut) z zgodbami od prej. Videlo se je, da gre za pripravljen scenarij, ki ni nastal v tem popoldnevu, ampak so ga pripravljali že dlje časa. Drug primer: vrnem se s Švedske in zopet me preseneti nova novica o obtožbi g. Toneta Kmeta po enakem scenariju. Cerkev smatra greh pedofilije kot najhujši greh. Tukaj so navodila svetega sedeža škofom zelo jasna in odločna in treba je zelo hitro ukrepati. Kazen mora biti primerna za vsakega, ne glede na to, ali gre za laika ali duhovnika. Cerkev prepušča sojenje civilnim oblastem, če predvideva, da je postopek upravičen. V tem primeru jaz duhovnika poznam. Z njim sem se pogovoril in ga potem tudi javno podprl s tem, da sem se udeležil molitvenega shoda v njegovi župniji, na katerega je spontano prišlo čez petsto mladih. Skupina laikov (nekateri izobraženci, in nekateri, ki so šli skozi isti pekel kot g. Kmet in za katere

je bilo ugotovljeno, da so bili lažno obtoženi), ki so se ji tovrstni medijski napadi na Cerkev zdeli sumljivi, je z raziskavo prišla do dokumentov, ki so odkrili, kdo stoji za tem. Zadeva je zelo organizirana, je pa odsev zahodnih, evropskih in tudi ameriških trendov proti Cerkvi.

... o aferi T2:

T2 je močna komunikacijska mreža v Sloveniji, ki se je začela pri nas vzpostavljati že pred štirimi leti. Nadškofija Maribor ni ustanovitelj T2, ampak je v T2 prek Gospodarstva Rast samo naložila svoja sredstva. Mediji so zelo zelo spolzko področje in pred štirimi leti ni nihče pomislil, da bo T2 v paketu ob 145 televizijskih programih ponudila tudi 5 pornografskih programov. Ko sem to izvedel, sem bil absolutno proti. O tem sem takoj informiral nadškofa Krambergerja in seveda smo takoj sklicali urgentne sestanke v zvezi s tem. Distributerju smo rekli takole: „Ali gredo pornografski programi ven iz ponudb ali pa mi svoje deleže umaknemo, oziroma jih razprodamo.“ T2 je zanimalo, ali je mogoče, da pač ponudba T2-ja v paketu vse to daje, potem pa se ljudje odločijo po lastni presoji. Za nas to ne pride v poštev, kajti pornografija je tako rekoč *intrinsicum malum*, to se pravi samo v sebi zlo. Kdo reče: „Ja, kaj pa, ko ste imeli vinograde? Takraat ste pa navajali k pijanstvu!“ Ne, vinograd in samo vino je namenjeno za povsem zlahodne stvari, celo za evharistijo. Če pa imaš ti nekaj, kar je samo v sebi zlo, te ugonobi. Če imaš pištolo v predalu zato, da jo imaš, bo enkrat pokalo – če ne čez deset, pa čez dvajset let.

... o nastopanju Cerkve v medijih:

Zame je bilo grozno, ko je na

Trenjih g. Štuhec dejal, da Cerkev naredi veliko dobrega in se je profesor s FDV vprašal: „Ja, kaj pa Cerkev dobrega naredi?“ Mogoče je mislil resno – to pomeni, da naše informacije o tem, kaj vse naredimo, tukaj pešajo. Res je, o tem veliko piše Družina, govori se na radiu Ognjišče. Vendar vam moram povedati, da ugotavljam, da ljudje sicer imajo Družino naročeno, je pa ne berejo – od duhovnikov naprej. Niso informirani, sploh ne vejo, kaj se dogaja. Namesto da se Cerkev v medijih samo zagovarja in brani, bi lahko ponudila kvaliteten program.

... o skrbi za Slovence po svetu:

Te naloge si ne bi sam izbral, ker nisem tip, ki bi ne vem kako rad potoval. Vseeno sem rekel: „Kar bo, pa bo, gotovo je to Božja volja.“ Potem sem vzpostavil stik s karizmatičnim g. Janezom Pucljem, ki je delegat pri nemški škofovski konferenci za Slovence in tudi povezuje naše slovenske duhovnike v tujini. Glejte, pri nas v Sloveniji smo se kar nekako sprijaznili s tem, da se naši rojaki po svetu asimilirajo, zato počakajmo še deset let, potem pa spakirajmo potovalke in gremo od tam. Mislim, da je to napačen pristop. Jaz sem že tudi v medijih povedal, da smo mi tukaj v matici telo, Slovenci v zamejstvu in tujini pa so udje: noge in roke in če nas tam zmanjka, ostane samo telo brez vitalne moči. To smo zelo občutili prav v procesih našega osamosvajanja. Koliko so ti ljudje storili za nas! Nekaj obiskov je že za mano, nekaj obiskov me še čaka, vedno pa Slovencem po svetu zelo jasno povem: ohranjajte življenje, ljubite življenje, bodite odprti za življenje, ohranjajte jezik, svojo kulturo z vsem ponosom kot do zdaj, ohranjajte vero.

Pogovarjal se je Klemen Ban

BESEDILO: dr. PASCUAL CHÁVEZ V.
ILUSTRACIJA: UMBERTO GAMBA

Položaj mladine v današnjem svetu, sto let po svetnikovi smrti, se je zelo spremenil. Gre za raznovrstne nove razmere, v katerih delajo vzgojitelji in pastirji. Pa vendar tudi danes ostajajo vprašanja, o katerih je duhovnik Janez Bosko razmišljal že od začetka svojega poslanstva v želji, da bi razumel, in z namenom, da bi kaj storil (*Juvenum Patris*, 6).

Začenjamo novo leto in želim, da bi bilo bogato milosti in blagoslova. Skozi leto 2008 bi vam rad predstavil nekaj razmišljanj o salezijanski vzgoji, zavedajoč se, kot je pisal Janez Pavel II. 31. januarja 1988: »Položaj mladih ... se je zelo spremenil ... a kljub temu tudi danes ostajajo vprašanja, o katerih je don Bosko razmišljal ... Kdo so mladi? Kaj hočejo? K čemu težijo? Kaj potrebujejo? (JP, 6). Govoriti o salezijanski vzgoji me nagiba zlasti govoriti o don Bosku, ki »je uresničil svojo osebno svetost z vzgojnim prizadevanjem, za katero je gorel in živel z apostolskim srcem, hkrati pa predložil svetost za cilj svoje vzgoje« (JP 5). Don Bosko je dosegel svetost

svet vzgojitelj

tako, da je bil svet vzgojitelj. Pij XI. ni odlašal imenovati ga »*educator princeps*«.

Posrečena kombinacija osebnih darov in okoliščin je don Boska vodila k temu, da je postal oče, učitelj in prijatelj mladih, kot ga je razglasil Janez Pavel II., zaradi svoje prirojene sposobnosti približati se mladim in si pridobiti njihovo zaupanje, zaradi duhovniške službe, po kateri je globoko poznal človeško srce ter na otipljiv način okušal učinkovitost delovanja milosti pri odraščanju fantov. Bil je nadarjen in praktičen, da je pobude in uvide uspel pripeljati do polnega uresničenja. Toda na začetku vsega tega je poklic: zanj je bila služba mladim odgovor na Gospodov klic. Skladnost med svetostjo in vzgojo glede vsega, kar se tiče dolžnosti, odpovedi in izrazov ljubezni, pomeni izvirno značilnost njegovega lika. On je svet vzgojitelj in vzgojitelj svetnik. Iz tega zlitja, skladnosti, izhaja »sistem«, skupek spoznanj in dejanj, ki ga je mogoče osvetliti s kako razpravo, ga predstaviti s filmom, zapeti v pesmi, o njem uprizoriti muzikal. Privzeli so

si ga njegovi privrženci, ki jim je vzgoja pomenila tudi poklic. Ta sistem je bil ponesen v razne kulturne okoliščine in bil prestavljen v različne vzgojne predloge, skladno s položajem mladih, katerim je bil namenjen.

Ko ponovno vrednotimo don Boskovo življenje ali pa njegove ustanove, se pojavljajo nekatera vprašanja: In danes? Koliko njegova spoznanja držijo še danes? Koliko lahko njegove rešitve (dialog med generacijami, prenos vrednot itd.) pomagajo nam razvozlati težave, ki se nam zdijo nerešljive? Ne bom se zaustavljal z naštevanjem razlik med don Boskovim časom in našim. Najdejo se, in tudi ne samo majhne, na vseh področjih: v položaju mladih, v družini, v navadah, v načinu razmišljanja o vzgoji, v samem izražanju vernosti. Če je že težko doumeti neko izkušnjo preteklosti za zgodovinsko rekonstrukcijo, koliko težje jo bo šele prestaviti v povsem drugačne okoliščine.

Vzgoja, zlasti prikrajšanih otrok, ni le delo, ampak poklic. Don Bosko je bil karizmatičen

pionir, ki je prestopal meje prakse in zakonodaje. Tenkočuten za socialna vprašanja je na svojo pobudo ustvaril preventivni sistem. Današnje zahteve niso nič drugačne: dati na razpolago razpoložljive sile, pospeševati poklice in projekte za pomoč. Učinkovitost vzgoje je v njeni kakovosti, začeni pri kakovosti vzgojitelja, pri vzgojnem ozračju ter programu in zadanih ciljih. Zapletenost družbe, raznovrstnost pogledov in danih sporočil, ločevanje različnih področij, kjer poteka življenje, vse to je pripeljalo do tveganj tudi pri vzgoji. Eno od teh je razdrobljenost tega, kar se ponuja, ter način, kako se to sprejema. Drugo je izbor glede na osebne prednosti. *Optional* je s tržišča prešel na življenje. Vsi dobro poznamo težka nasprotja, ki jih je nekako potrebno uravnotežiti: osebna korist in solidarnost; ljubezen in spolnost; časne dobrine in občutek za Boga; poplava informacij in težava vrednotenja le-teh; pravice in dolžnosti; svoboda in vest. Jasno je, da milost enosti v srcu vzgojitelja ter lastna svetost pripomoreta k postopnemu preseganju teh in drugih pritiskov na področju vzgoje. |

»Prosrite in boste dobili«

Dragi molivci in molivke, ki dnevno izročate svoje prošnje Bogu za družine, mladino in za duhovne poklice! Z radostjo in upanjem smo vstopili v

nost, in tistih, ki so se na novo pridružili združenju molivcev za duhovne poklice, sem ugotovil, da je precej več tistih, ki jih je Bog poklical v večnost, kakor tistih, ki

‘svojega’ duhovnika. V pogovoru s farani sem čutil njihovo željo, da bi radi imeli rednega dušnega pastirja in se kar čudijo, kako to, da škof ne ugodí njihovi prošnji. Med misijonom sem faranom večkrat omenil ta problem in tudi Jezusovo naročilo, naj »molijo in bodo prejeli«. Ponudil sem jim tudi prijavnice za molitveno skupino za duhovne poklice. Prijavnice so mnogi vzeli, dejansko pa se je v molitveno skupino potem prijavila le ena oseba.

Tudi pri srečanju s člani ŽPS je stekla beseda o tem, zakaj jim škof ne pošlje rednega župnika. Na vprašanje, ali so se kot člani ŽPS kdaj pogovarjali o tem, kaj bi se dalo storiti, da bi tudi iz njihove župnije prišel kak duhovni poklic, so odgovorili, da se o tem niso nikoli pogovarjali.

Nahajamo se torej v položaju: župnija duhovnika nima, škof ga ne more poslati, ker ga nima, farani za duhovnika prosijo, niso pa pripravljeni ničesar storiti, niti enkrat na dan moliti molitev Angel Gospodov, čeprav vedo za Jezusovo ugotovitev, naročilo in obljubo: »Žetev je velika, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavcev na svojo žetev« (Mt, 9,37) in: »Prosrite in boste dobili« (Mt 7,7). V ozadju prošnje po lastnem župniku je lahko še vprašanje: čemu želimo duhovnika v svoji župniji? Ali zato, da bo skrbel za cerkveno premoženje, denacionalizacijo,

letu 2008. Za mnoge duhovne in materialne darove, posebej za novomašnike, nove bogoslovce, novince in novinke, smo se Bogu in Mariji zahvalili, sedaj pa ju prosimo za blagoslov in varstvo še za naprej.

Vsem, ki ste se oglasili z božičnimi in novoletnimi voščili, se prav lepo zahvaljujem. Hvala tudi za sporočila glede sprememb naslova nekaterih molivcev in tistih, ki jih je Bog poklical v večnost. Slednje ohranimo v hvaležnem molitvenem spomenu, oni pa naj bodo naši priprošnjiki pri Bogu.

Ko sem nekoliko pregledoval statistiko tistih molivcev, ki so se v minulemu letu preselili v več-

so se odzvali vabilu v molitveno skupino. Lepo bi bilo, če bi ob smrti molivca ali molivke kdo v družini ali med sorodniki prevzel baklo dnevne molitve za duhovne poklice. Marsikdo od molivcev že sam najde molivca namestnika. Pomembno je, da plamen molitve s smrtjo molivca ne ugasne. Še vedno velja Jezusovo naročilo in zagotovilo: »Prosrite in boste dobili« (Mt 7,7).

Dejstvo je, da se število župnij brez duhovnika povečuje. Mnogi se vprašujemo, kaj bi se še dalo narediti za nove duhovne poklice, tako duhovniške kot redovniške in za njihovo stanovitnost.

Ni tako dolgo, ko sem bil na svetem misijonu v župniji, ki nima

Foto: A. Hostnik

popravljal in obnavljal cerkve in župnišča ter pokopaval mrtve ali pa resnično želimo duhovnika – dušnega pastirja, ki bo skrbel za celostni napredek faranov, predvsem za zveličanje duš? Apostol Jakob nas v svojem pismu opozarja: »Prosite, pa ne prejmete, ker prosite s slabim namenom, zato da bi potešili svoje poželje.«

Dragi molivci, priporočam vam, da se vsak potruži in prijazno povabi še koga k molitvi za duhovne poklice. Letos, ko je leto družine, še posebej molimo za zdrave krščanske družine, za mladino in za njihovo odgovorno poklicno odločitev. Prav gotovo Bog kliče tudi danes. Da pa seme duhovnega poklica, ki ga Bog na različne načine seje v srca fantov in deklet, lahko vzklje, raste, zori in dozori, je poleg molitve potrebno ustvarjati primerno ozračje v družini, župniji, v Cerkvi in celotni družbi.

Dragi molivci, naj vas v novem letu spremlja obilen Božji blagoslov in Marijino varstvo

IVAN TURK, voditelj SMZ

JANUAR

Molimo za doraščajočo mladino, da bi po zgledu dvanajstletnega Jezusa prišla do spoznanja, »da mora biti v tem, kar je nebeškega Očeta«.

FEBRUAR

Molimo za fante in dekleta, ki se pripravljajo na zakonsko življenje, da bi se na ta pomemben korak resno pripravili in ga zapečatili z zakramentom svetega zakona.

MAREC

Molimo za zakonce, da bi po zgledu Marije in Jožefa ohranjali zakonsko zvestobo in skrbeli za dobro krščansko vzgojo svojih

MOLITVENI NAMENI

sveta božja mati *prosi za nas*

Mati Sina Božjega,
od vekomaj izbrana,
obvarovana greha, polna milosti ...
kdo bi se mogel primerjati s teboj?

Vendar nisi boginja
in tvoj Sin je pravi človek.
Kot nam so ti bile mnoge stvari nejasne,
ostajala ti je vera ...

Sveta Mati Božja,
ki si v veri sprejela angelovo sporočilo,
ki si v uboštvu hleva rodila svoje Dete,
ki si mu bila mati, vzgojiteljica in učenka,
ki si ga videla ob navdušeni množici
in ob krutih nasprotnikih ...

Sveta Mati Božja,
ki si vse življenje hranila v srcu
angelove in Simeonove besede,
ki si vztrajala na poti vere
v radosti in trpljenju:

prosi za nas,
da bomo verovali Božji besedi;
prosi za nas,
da ne izgubimo upanja v Božje obljube;
prosi za nas,
da bi rasli v ljubezni
in v njej vsak dan znova odkrivali
smisel svojega življenja.

s. Marija Žibert

*Duh Gospodov je nad menoj, ker me je mazilil,
poslal me je, da oznanim jetnikom prostost in slepim vid,
da oznanim leto, ki je ljubo Gospodu.*

Lk 4,18-19

Ob koncu leta 2007, v katerem smo se zavzemali za pospeševanje življenja po vzoru našega Gospoda, ki »ljubi življenje«, in ob začetku novega leta 2008, ki se odpira pred nami kot »leto Gospodove milosti«, se obračam na vas, predragi bratje in sestre salezijanske družine, z don Boskovim srcem.

Vzgojiteljem ...

Predstavljam vam novo vezilo z duhovnim in pastoralnim programom za leto 2008. Kot ste mogli spoznati iz naslova, bi rad obrnil svojo pozornost ne toliko na naslovnike vzgojnega dela, ampak naravnost na vas, dragi vzgojite-

lezijanski družini. S tem vezilom bi rad utrdil našo identiteto kot vzgojiteljev in osvetlil salezijansko vzgojno ponudbo, poglobil vzgojno metodo, osvetlil cilje naših nalog in zavest o dejstvu, da v družbi upada zanimanje za vzgojo.

Danes ...

Jesus je ob začetku svojega javnega delovanja v besedilu preroka Izaija, ki ga je prebral v nazareški shodnici, spoznal svoje mesijansko poslanstvo in zatrdil pred svojimi someščani: »Danes se je to pismo izpolnilo, kakor ste slišali« (Lk 4,21).

Ta »danes« Jesus nadaljuje v našem vzgojnem poslanstvu. Tudi mi

Kot seme ...

Vezilo za leto 2008 nadaljuje misli iz vezil prejšnjih let. Življenje je veliki dar, ki nam ga je Bog zaupal kot »seme« z namenom, da bi sodelovali z njim ter ga spodbujali v rasti, da bi obrodilo sadove. Seme mora »pasti v dobro zemljo«, v kateri bo moglo vzkliti in obroditi sad. Ta zemlja je družina, zibelka življenja in ljubezni, prednostni kraj za počlovečenje. Družina veselo in hvaležno sprejema dar življenja in pripravlja naravno ugodno okolje za njegovo rast in njegov razvoj. Toda, kakor se dogaja pri semenu, ni dovolj samo dobra prst. Potrebna je kmetovalčeva skrb, da zaliva, okopava, pomaga pri rasti. Kmetovalec, ki življenju pomaga pri razvoju, je vzgojitelj.

V požrtvovalnosti ...

Naj tukaj ponovim, kar sem že ob drugih priložnostih dejal. Letošnje vezilo nima namena dodajati kakšne nove teme, kakor da bi bila prejšnja dokončno sklenjena in dana v arhiv. Je bolj kakor delo na polju, ki zahteva dolge čase, določena opravila, skrbno obdelovanje in zlasti veliko požrtvovalnost in ljubezen. V tem primeru gre za boljše obdelovanje: kultura, se pravi obdelovanje po možu in ženi. Tako letošnja tema nadaljuje misel lanskega leta o družini in življenju.

*Celotno besedilo razlage na:
www.donbosko.si/vezilo2008*

lji in vzgojiteljice, ki se čutite kot Jesus, da vas je posvetil in poslal Sveti Duh, da bi oznanjali blagovest, osvobajali sužnosti, vračali vid in podarjali leto milosti tistim, ki jim je namenjeno vaše vzgojno delo (gl. Lk 4,18-19). Vezilo za leto 2008 je namenjeno izrecno članom vzgojno-pastoralnih skupnosti, vzgojnim skupnostim, pastoralnim svetom in drugim v širni sa-

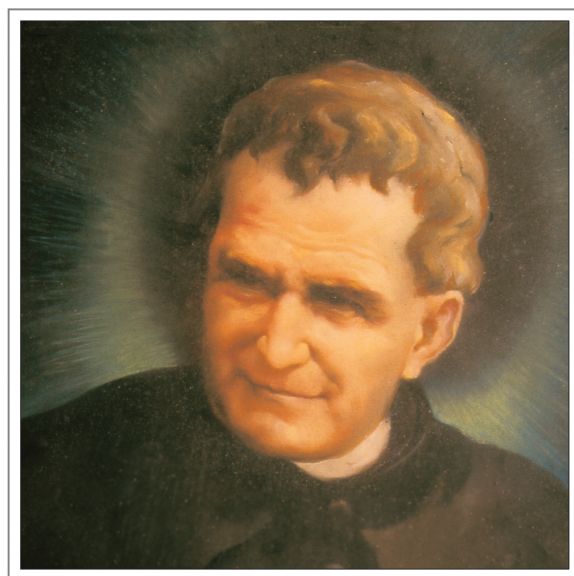
smo bili maziljeni s Svetim Duhom pri krstu in smo bili napoteni k mladim, da jim oznanimo veselo vest življenja, ki nam ga podarja Jesus, da bi ga pospeševali in razvijali ob vzgoji, ki naj mlade in revne osvobodi vsakega nasilja in zapostavljanja. Zapostavljanje jih ovira pri iskanju resnice, odprtosti za upanje, smiselnem in veselem življenju in pri gradnji lastne svobode.

vzgajajmo z don Boskovim srcem

*za celovit razvoj življenja mladih,
posebno še najbolj ubogih in zapostavljenih,
pospešujoč njihove pravice*

Pascual Chávez, vrhovni predstojnik

vezilo za salezijansko družino

2008

TERESIO BOSCO

bl. Mihael Rua

Z don Boskom je vse delil na pol

Ko je imel Mihael dobrih sedem let (rodil se je 9. junija 1837 v Torinu), je nekega dne videl okoli vratu nekega svojega tovariša bleščečo kravato.

»Kje si jo kupil?«

»Zadel sem jo na tomboli v oratoriju.« - »Kaj pa je to, oratorij?«

»To je don Boskov oratorij, tam pri zavetišču.«

Naslednjo nedeljo je Mihael tekkel k zavetišču (dobrodelna ustanova markize Barolo) in videl veliko fantov, kako se igrajo na ozkem pasu zemljišča okoli mladega duhovnika. Duhovnik se je približal tudi njemu, mu položil roko na glavo in izrekel nekaj prijaznih besed, ki so mu šle do srca.

Torinčani so gledali tega duhovnika, obdanega s tolikim hrupom, in so zmajevali z glavo. Nekega dne je nekdo vprašal Mihaela:

»Ali še hodiš v don Boskov oratorij?« - »Včasih.«

»Ubogi don Bosko ... Kaj še ne veš? Zmešalo se mu je ...«

Roka na pol

Mihael je začel hoditi v šolo k redovnikom Bratom krščanskih šol. Don Bosko je večkrat hodil tja spovedovat, pridigat in tudi učiti verouk. Na poti v šolo ali iz šole je Mihael včasih srečal don Boska. Stekel mu je vesel naproti, mu poljubil roko in ga prosil:

»Imate kakšno podobico zame?«

Don Bosko pa, kot da ga ni slišal, je položil smeje se svoj duhovniški

biret na glavo, mu ponudil levo roko, z desno pa je napravil znamenje, kot da bi jo hotel razdeliti na pol: »Vzemi, Mihec,« mu je dejal, »vzemi.« Mihael je bil zmeden. Stiskal je tisto roko in razmišljal: »Kaj hoče s tem povedati?«

Črna obleka v Castelnuovu

Ob koncu osnovne šole ga je don Bosko vprašal: »Bi ti bilo všeč, če bi postal duhovnik?«

»Zelo.«

»Tedaj se pripravi, da boš študiral latinščino.«

Vpisal ga je v šolo, septembra 1852 pa ga je poslal k don Cafasu (velikemu duhovnemu svetovalcu v Torinu), da bi se z njim posvetoval o svojem poklicu. Dobil je povsem pozitivno mnenje. Tako je 22. septembra zapustil svoj dom in dokončno vstopil v oratorij. Imel je 15 let.

Naslednji dan je z don Boskom, mamo Marjeto in 26 tovariši odšel peš v Becchi pri Castelnuovu, tam preživel nekaj dni počitnic in 3. oktobra, na praznik rožnovenske Matere Božje, iz rok castelnuovskega župnika prejel kleriško obleko. Med kosilom je slišal, kako je župnik rekel don Bosku: »Ko si bil še bogoslovec, si mi dejal, da boš imel bogoslovce, duhovnike, mlade študente in mlade delavce, godbo in lepo cerkev. In jaz sem ti odgovoril, da se ti meša. Sedaj pa vidim, da si vedel, kaj si govoril!«

Foto: Centralni arhiv salezijanske družbe

Skupaj na srečanje s papežem

Nekoč je Mihale don Boska vprašal, kaj je pomenilo znamenje, kot da bi mu hotel dati polovico roke.

»Hotel sem ti reči, da si bova vse delila na pol.«

Leta 1858 je šel don Bosko prvičkrat v Rim, da bi prosil papeža za nasvet glede ustanovitve salezijanske družbe. Za spremstvo je vzel Mihaela Rua.

29. julija 1860 je bil Mihael posvečen v duhovnika. Naslednji dan je brez posebnih slovesnosti ob don Boskovem spremljanju opravil svojo prvo mašo.

Prizadevaj si, da te bodo imeli radi

Leta 1863 je bila odprta prva salezijanska hiša zunaj Torina: »malo semenišče« v Mirabellu Monferrato. Don Bosko je tja za ravnatelja poslal 26-letnega Rua. Da ne bi izgubil poguma, mu je dal v pomoč dragoceno stvar: nekaj vrstic nasvetov, ki jih je napisal zanj. V prvih vrsticah mu don Bosko pravi: »Ker ne morem vedno biti ob tebi, menim, da ti bom ustregel, če ti napišem nekaj opozoril, ki ti bodo utegnila služiti kot vodilo pri tvojem delu.« 'Zlato jedro' je don Bosko podal z naslednjimi besedami, ki obsegajo salezijansko vzgojno metodo: »Prizadevaj si, da te bodo imeli prej radi, kakor da bi se te bali. Kadar ukazuješ in opominjaš, daj vedeti, da želiš dobro in da to nikdar ni tvoja muhavost. Prenašaj vse, kadar je treba preprečiti greh. Ves napor naj bo usmerjen v dobro duš fantov, ki so ti zaupani. (...) Ljubezen in vljudnost naj bosta značilnosti ravnatelja.«

»Ne bo odšel brez mojega dovoljenja«

Leta 1856 so bile Rui zaupane delavnice za 350 mladih obrtnikov,

gradnja svetišča, izdajanje Kato-liškega branja (12 tisoč naročnikov), večidel dopisovanje s salezijanci zunaj Torina, dobrotniki in prijatelji salezijanskih ustanov.

Zaradi prevelikega dela se je njegovo telo izčrpalo. 29. julija 1868 je pri vходу v oratorij dobesedno omahnil v roke nekega prijatelja. Don Bosko se je vrnil pozno zvečer. Fantje so se zgrnili okoli njega in mu povedali, da je don Rua zelo nevarno bolan. Neki duhovnik je pri njegovi postelji že pripravil sveto olje za bolniško maziljenje. Don Bosko pa se je na začudenje vseh pošalil: »Najprej grem k večerji. Don

blagor ubogih in zapuščenih fantov in v prid misijonov.«

22 let je ponavzočal don Boska s svojim velikodušnim srcem, brez popačenja, brez negotovosti. Oratoriji so se obogatili s telovadnicami in socialnimi krožki. Poklicne šole so dobile teoretsko-praktične didaktične programe, ustrezne zahtevam časa. Tisoči in tisoči ubogih zdomcev v tujih deželah so videli, kako so jim prihajali v pomoč don Boskovi sinovi. Gobavci, v tistih časih prepuščeni sami sebi, so ob sebi videli na desetine salezijancev in HMP.

Število salezijanskih ustanov je v njegovem času iz 64 naraslo

Bl. Mihael Rua (1837–1910), v zavodu na Rakovniku leta 1908 (izrez)

Rua ne bo odšel brez mojega dovoljenja.« In se je odpravil v obednico.

Ko je prišel v Ruovo sobo, mu je le-ta dejal s slabotnim glasom: »Dajte mi sveto olje in blagoslov. Čutim, da umiram.« Don Bosko pa mu je čisto mirno odvrnil: »Bodi miren. Ne boš odšel brez mojega dovoljenja. Ne veš, koliko stvari še moraš opraviti!« Čez tri tedne je bil Rua zdrav in se je spet lotil rednih opravil.

Don Boskov naslednik

To je bil povzetek vsega dela, ki ga je čakalo po don Boskovi smrti. S kratkimi besedami je začrtal svoj program. »Nadaljeval bom don Boskovo delo še posebej v

na 341. Od leta 1890 je poprijel dejavnost, ki jo je don Bosko s težavo opravljal v zadnjih letih: potovanje po Italiji in tujini, da bi se srečal s salezijanci in jih spodbujal ter da bi prosil miloščine za salezijanske ustanove. Leta 1904 je obiskal tudi Rakovnik.

Zadnje mesto mu je vedno zadostovalo

Njegova značilnost je uboštvo. Veliko je prosil, a zase ni prosil nikoli. Zadnje mesto, zadnja obleka, zadnji kos kruha mu je vedno zadostovalo.

29. oktobra 1972 ga je papež razglasil za »blaženega«. Tudi v Gospodovi slavi je Mihael moral z don Boskom deliti vse na pol.

Družina Žnidaršič

Odprtost za življenje

Napisati nekaj o svoji odprtosti do življenja je zame pravi izziv. Ker imava z možem tri otroke, je verjetno na zunaj videti, da sem si to že od nekdaj želela, pa ni ravno tako.

Ko pogledam nazaj, v tista leta, ko sva se poročila, se spomnim, da nisem čutila kakega velikega veselja do tega, da bi imela večjo družino. Ko sem premišljevala o tem, sem ugotovila, da mi je pravzaprav manjkala izkušnja z majhnimi otroki. Odraščala sem ob svojih vrstnikih in skoraj nisem imela stika z dojenčki, če pa je že kdo kakšnega prinesel mimo, ga meni niso dali v roke. Vedno sem se čudila, zakaj so ženske tako navdušene nad dojenčki. Čisto raznežile so se ob pogledu na malčka in vse so ga želele pestovati. Jaz pa sem se navadno umaknila.

Po najini poroki so vsi čakali, kdaj bova naročila, midva pa nič. Pogovarjala sva se o družini, vendar sva se dogovorila, da bova otroke imela takrat, ko si jih bova zares oba želela. Nikoli nisva delala nečesa samo zato, ker se spodobi ali pa ker vsi mislijo, da mora tako biti. Imeti otroke se nama je zdela velika odgovornost, za katero pa sva čutila, da še nisva pripravljena. Tako sva prvih šest let najinega zakona preživela sama. Z veseljem se spominjam tistega časa, ki sva ga preživela v spoznavanju eden drugega. Nikoli nama ni bilo dolgčas.

Foto: družina Žnidaršič

Počasi so se začeli poročati tudi najini prijatelji in nekaj parov se nas je dogovorilo, da bi skupaj začeli z zakonsko skupino. Naša tedenska druženja so nas zelo povežala in ko smo skupaj praznovali novo leto, smo med pogovorom ugotovili, da za naslednje leto večina načrtuje dojenčka. Bog nas je blagoslovil in naslednji dve leti sta minili v veselem pričakovanju malih nadobudnežev. Rojstvo prvega otroka sem zelo težko pričakovala. Končno sem se začela veseliti, da se tudi v meni dogaja čudež novega ži-

vljenja. Končno sem videla, kaj to sploh pomeni in se začela učiti biti mama. To je bila zame čisto nova izkušnja. Biti nekomu na razpolago štiriindvajset ur na dan mi je bilo sprva zelo težko, potem pa sem začutila, da me je v to vlogo poklical Bog in da mi je dal mater Marijo za zgled in v tolažbo. V pogovoru z Marijo se je moje veselje nad otroki večalo in po dveh letih sva se z možem odločila za drugega otroka. Niti najmanj pa si nisva mislila, da bova imela tri. Novica ob petem mesecu nosečnosti je bila za naju presenečenje in šok. Še danes se spomnim najinega pogleda, ko je zdravnica pokazala na monitor pri ultrazvoku in rekla: »Poglejte, dva sta.« In ko nisva takoj odregirala, je rekla: »Ja, zdaj pač ne moremo nič storiti.« Še danes ima ta stavek čuden prizvok. Seveda se nama je zdela novica čudovita. Kar dva dojenčka namesto enega in potem vprašanje, kako bova pa to zmogla in kam bova namestila še tretjega.

Ko je najin Dominik dobil dve sestrici, smo tehnične težave kar nekako rešili in večkrat v šali rečeva, da sva enega naročila, še enega pa sva dobila za dobro mero. V meni se je vse spremenilo. Vpraševala sem se, kako to, da mi je to dano. Mnogi pari si tako zelo želijo otroke, več let upajo, molijo, obupujejo in spet iščejo smisel tega, da jim ni dano. Jaz pa ... Moje mnenje je, da se človeku nič ne zgodi brez zveze. Marsik-

Foto: družina Znidaršič

daj se ob preizkušnjah nekaj naučimo, oziroma pridemo do novih spoznanj. In moji dve deklici sta me naučili marsičesa. Zdaj nisem bila na razpolago enemu, ampak kar trem. Fizično je bilo to zelo naporno. Ob mnogih boleznih, nekaj letih neprespanih noči, preživetih tednov v bolnišnici, sem se vpraševala, zakaj je tako. Spet sem iskala pomoč pri Mariji. Ona ve, kaj pomeni biti mama, ona ve, kako se počutiš, ko gledaš bolnega otroka v oči, pa si nemočen, ker ga ne znaš pozdraviti. Ko začutiš, da bi bil raje ti bolan, samo da bi njega videl veselega in zdravega. Vsako slovo, ko sem zvečer odhajala domov iz bolnišnice, je bilo trganje srca. Vedno znova sem doživljala tisto, kar mi je verjetno želel Bog povedati. Kaj pomeni

imeti otroka, kaj pomeni biti obdarjen z otrokom in kaj pomeni ločevati se od njega? Kaj je materska ljubezen? Kaj je ljubezen? Ljubezen je umiranje sebi.

Nihče nama ni znal povedati, ali bosta kdaj popolnoma zdravi ali pa se bomo kar naprej bali vsake viroze. Zatekla sva se v molitev. Čutila sva, kako sva majhna in nemočna. Še bolj sva se povezala in bila hvaležna staršem in prijateljem, ki so nama ves ta čas stali ob strani.

Življenje je polno čudežev. Tako kot je čudež, da sva skupaj ravnoma, tako so čudeži najini trije otroci in še večji čudež je to, da se je obolevanje najinih hčera končalo »čez noč«. Nič več se nama stvari ne zdijo same po

sebi umevne in danes si sploh ne predstavljava, da bi bilo lahko drugače. Z Božjo pomočjo smo šli čez vse te preizkušnje in ko danes gledava, kako se najini otroci skupaj igrajo, sva Bogu hvaležna, da so dar ne samo nama, ampak tudi drug drugemu.

Danes se veselim ne samo vsakega dojenčka, ki ga vidim, ampak vsake nosečnice in upam, da svojega otroka pričakuje z veseljem. S starši se o otrocih pogovarjam z navdušenjem in se veselim z njimi, ko načrtujejo in pričakujejo dojenčka. Ko pestujem malčka, opazujem njegove oči, ki spremljajo moj glas in njegovih pet prstkov na rokah in ... Tako čudovito je, ko v njem vidim novo življenje. Še posebej pa sem pozorna do dvojčkov. Če le imam možnost, ogovorim mamice, ki jih vozijo v vozičkih. Ko izvejo, da imam tudi sama dvojčke, smo hitro skupaj. Nikoli se ne razidem brez vzpodbudne besede, ki jim jo namenim. Imeti dvojčke ni lahko in enostavno, je pa lepo in na vse težave pozabiš, ko jih vidiš vesele in nasmejane v njihovi otroški razposajenosti. ■

ZDRUŽENJE MARIJE POMOČNICE

Marija je storila vse

Sv. Janez Bosko je bil prepričan, da je vse, kar je storil, Marijino delo. Nanjo, ki jo je imenoval tudi svojo zakladničarko, je stavil vse svoje upanje. In ni bil razočaran. Ob koncu tako bogata

tega življenje je izpovedal, da bi storil stokrat več, če bi bolj živo veroval in zaupal v Marijo.

Kaj pa premore naša vera in zaupanje? Morda predvsem to, da prosimo zase nove in nove ugodnosti za prijetno življenje. Iskreno

nost pa nas sili, da priznamo, da smo že bili deležni nešteti čudežev Božje ljubezni in Marijine pomoči. ZMP je vidno združenje vernikov, ki skupaj prepevajo hvalo in slavo Bogu in Mariji ter po don Boskovem zgledu skušajo do tega pripeljati tudi druge. Naša inšpektorija se ponaša s sto petdesetimi člani, po svetu pa so take, ki štejejo nekaj deset tisoč članov. Vredno premisleka, kajne, Marijini častilci!?
Tone Ciglar

ZMP Rakovnik z vikarjem vrh. predstojnika, po maši na Rakovniku (24.11.2007)

Foto: J. Babnik

Foto: D. K. Ocvirik

DRAGO K. OCVRİK, CM, urednik Misijonskih obzorij

Salomonovi salezijanci

Iz Slovenije ste? Da. Ali poznate Jožka Kramarja? Seveda, prav dobro. A veste, da je prejšnji teden umrl? Na Papui Novi Gvineji smo se ga hvaležno spomnili, saj je eden od treh ustanoviteljev naše salezijanske družbe tam in sploh na tem koncu sveta. Vzelo mi je sapo. Najprej zato, ker sem zvedel za smrt tega odličnega misijonarja, ki mi je pošiljal nadvse zanimive članke v Misijonska obzorja, potem pa zato, ker Slovenca, salezijanskega misijonarja, poznajo in visoko cenijo na drugem koncu sveta, kjer človek res ne bi pričakoval, da je kdo sploh kdaj slišal za Slovence.

Sogovornik je odgovoren za salezijansko skupnost na Papui Novi Gvineji in Salomonovih otokih. In prav v prestolnici te države, v Honiari, sva se srečala v prostorih nadškofije. Okrog naju je bilo živahno in veselo. Duhovniki, redovniki in redovnice z otoka Gu-

adalcanala smo se pred tem udeležili poslovnih maše, ki jo je daroval salezijanec Luciano Capelli, voditelj salezijancev na teh otokih. Ne, Father Luciano ne zapušča Salomonovih otokov, kamor je prišel pred desetimi leti, samo dve za tem (1995), ko so sobratje začeli z delom. Ostal bo v tej deželi, ki potrebuje podjetnih in pogumnih misijonarjev z vizijo in zaupanjem, le da bo odslej imel še večje odgovornosti in še več dela, kajti papež ga je postavil za škofa škofije Gizo.

Don Boskovo delo

Nasproti letališča Henderson, ki so ga med drugo svetovno vojno začeli graditi Japonci, zavezniki pa so jim ga iztrgali po hudih bojih in ogromnih žrtvah leta 1943, stoji največja tehnična šola v deželi. Postavili so jo salezijanci. Stotinam mladih so s tem omogočili, da so se izučili kakšne obrti in prišli do kruha, kar sicer nikakor

ne bi bilo mogoče, saj je dežela med najrevnejšimi na svetu. Ima namreč pol milijona ljudi, ki so raztreseni po več kot 900 otokih, industrije ni, ljudje živijo od poljedelstva, nasadov kokosovih in oljnih palm ter ribolova. Glavno mesto Honiara šteje 40.000 ljudi, Auki 3.000 in Gizo tisoč; v teh mestih so tudi tri katoliške škofije na Salomonih. Prebivalstvo je izjemno mlado: 70 % je mlajših od 30 let, 42 % pa od 15 let.

Šole in druge ustanove

Zaradi takšne sestave prebivalstva so salezijanci hitro uvideli, da obrtna šola ne bo dovolj. Prevzeli so župnijo Tetere in tam postavili še kmetijsko šolo. Njihove projekte je podprla tajvanska vlada, tako da so uspeli napraviti velike nasade riža, ki tu postaja vsakdanja hrana. Don Boskovi sinovi učijo tako salomonško mladež umnega kmetovanja.

V tako revni deželi, kot so Salomoni, so bolnišnice redke, čeprav še kako potrebne. Father Capelli, ki je prevzel vodstvo don Boskove družine leta 1997, je zato s pomočjo italijanskih rojakov zgradil bolnišnico. V Teteri je pripeljal še pošto in banko, povečal vrtec in osnovno šolo, saj je okrog salezijanskega središča nastalo večje naselje. Razen dveh časopisov in državne radijske postaje ni medijev na Salomonih. Zato so se don Boskovi sinovi lotili tudi tega dela. V Teteri imajo radijsko postajo, ki ne pokrije le župnije, marveč jo je mogoče slišati vse do glavnega mesta. Sploh so prevzeli vso medijsko področje, saj tiskajo tudi cerkveni časopis za vso deželo in knjige z versko vsebino.

S prihodom salezijancev se je evangelizacijsko in pastoralno delo močno razširilo. Maristi, ki so v deželi od srede 19. stoletja, ko se je tam sploh začela evangelizacija, delujejo med vaškim prebivalstvom, dominikanci, ki so na Salomonih že pol stoletja, so odprli nekaj šol, vendar še vedno prilagojeno vaškemu načinu življenja. V deželi delujejo od 1995 še lazaristi, ki vodijo medškofijsko bogoslovje. Nihče od teh se ni posebej posvečal mladini in mestnemu prebivalstvu, ki je v zadnjih dveh desetletjih strmo narasčalo. Salezijanci so k svojemu delu pritegnili sestre iz družbe hčera Marije Pomočnice, ki se posvečajo delu z ženami in dekleti.

»Kvišku srca in zmogel boš!«

Levji delež pri tem ogromnem razcvetu dejavnosti salezijancev je imel Father Capelli. Zato pravzaprav ni bil nihče presenečen, ko ga je papež Benedikt XVI. imenoval za škofa v Gizo. Ta škofija potrebuje prav takšnega podjetnega in evangeljsko gorečega človeka, kaj-

Novi škof Capelli z nuncijem

Foto: D. K. Očvirik

ti 2. aprila 2007 je njeno področje zamajal hud potres, ki mu je sledil rušilni cunami. Večji del mesta Gizo je bil odplavljen in številne vasi po bližnjih otokih, katedrala je napol porušena in bo treba postaviti novo. Kdo neki bi zmogel na takšnih materialnih ruševinah postaviti kaj novega, če ne prav človek, ki si je za geslo izbral misel: Kvišku srca in zmogel boš. Ko smo zvedeli za to geslo, smo se vpraševali, kaj neki pomeni. Na posvečenju je novi škof razložil, da so to besede, ki jih je Marija po vidkinji sporočila ljudem njegovega rojstnega kraja – Cologne di Tirano v severni Italiji – ko ga je v 17. stoletju uničil potres. S to Marijino spodbudo prihaja v Gizo, ki sta ga razdejala potres in cunami: Dvignimo srca k Bogu in s skupnimi močmi bomo zmogli obnoviti mesto Gizo in vasi, ki jih je prizadela huda katastrofa.

Posvečenje je potekalo nadvse slovesno. Glavni posvečevalec je bil pogumni hongkonški nadškof, kardinal Joseph Zen Ze-Kiun, tudi salezijanec. Ta je znan po odločnem zavzemanju za demokracijo in pravno državo, ki jo v nekdanji svobodnem Hong Kongu poskušajo uničiti novi kitajski komuni-

stični vladarji. Ko sem mu povedal, da sem Slovenec, mi je takoj omenil Stanka Pavlina, salezijanskega misijonarja v Hong Kongu, s katerim je dolga leta sodeloval. Še en Slovenec, salezijanec, ki je pustil sled tam daleč na vzhodu!

Salezijancem je treba priznati, da v duhu svojega ustanovitelja don Boska delajo v resnici čudeže v Gospodovem vinogradu, in Bogu smo res lahko hvaležni, da so med njimi Slovenci, poleg Kramarja in Pavlina še mnogi drugi. A na ta dva so me spomnili, si predstavljate, tam daleč na južnih tihomorskih otokih. Bog daj, da bi naši salezijanci imeli še veliko poklicev, tudi misijonskih, kajti Salomoni in druge tihomorske in azijske dežele jih potrebujejo!

KEREČEV SKLAD

Za salezijanske misijon(ar)je in za stroške v pripravi postopka za beatifikacijo misijonarja Andreja MAJCNA ste od 25. oktobra do 28. decembra 2007 darovali:

Bezек D., Blatnik M., Boršič L., Brezavšček R., Brezovškovi, Drašček P., Franc M., Gregorčič M., Hribar V., Jagodic M., Jenič D., Jesih T., Kerec M., Knez R., Kovačič J., Krnc F., Kržišnik K., Logar M., Macerl I., Maučec N., Meglen I., Merzel I., Mihelčič M., Mivšek F., Mivšek J., Močnik V., Morela Okulisti, Mrzel S., Ozebek M., Paller A., Pertoci M., Puc M., Rolih B., Rous H., Sabolič G., Strniša A., Štuhec F., Topler A., Trstenjak M., Vidmar J., Zamejc J., Žagar Č. in nekateri neimenovani dobrotniki.

Darujete lahko za posamezne misijonarje ali splošno za misijone, in sicer oddate dar osebno na Rakovniku, po poštni nakaznici oziroma na transakcijski račun Salezijanskega vestnika (gl. str. 3) s pripisom "MIS".

Vsem iskren »Bog plačaj!«

ZA SALEZIJANSKE MISIJONARJE

Dohodninska donacija

za poslanstvo don Boskovih salezijancev

Salezijanska družba si v okviru Cerkve prizadeva, da bi suresničevala svoje temeljno poslanstvo: oznanjevanje evangelija in vzgoja mladine. Don Boskovi salezijanci (SDB) se zavedamo velike odgovornosti za blagor mladih v domovini in drugod po svetu, še posebno tistih, ki so v velikih stiskah. Tudi vi lahko sodelujete pri tej dobrodelnosti. Nova davčna zakonodaja omogoča, da del svojih sredstev, to je do 0,5 % dohodnine, namenite v ta namen. Hvaležni vam bomo, če boste ob dohodninski napovedi izrazili svojo voljo, kot to omogoča zakon in sredstva namenili za evangelizacijo in vzgojo mladine.

Kako nameniti del dohodnine za poslanstvo don Boskovih salezijancev?

Zakon o dohodnini vsem *zavezancem za plačilo dohodnine* omogoča, da se odločijo, komu bodo namenili do 0,5 % delež odmerjene dohodnine. Država se mu odpoveduje v prid financiranja splošnokoristnih namenov, med katerimi so tudi religiozni. Na ta način lahko del dohodnine, ki bi sicer šel v državni proračun in za vas ne pomeni nikakršne dodatne davčne obremenitve, preusmerite v donacijo upravičenim ustanovam. Vlada je z uredbo določila, da smo med upravičenci s področja verskih skupnosti tudi salezijanci.

Odločitev o namenitvi dela dohodnine za leto 2007 in vsa nadaljnja leta lahko *zavezanci za plačilo dohodnine* izrazite s posebnim obrazcem **Zahteva za namenitev dela dohodnine za donacije** (priložen je tudi tej številki Salezijanskega vestnika, kjer so že vpisani podatki za salezijance - davčna številka 70800758) in ga pošljete na pristojni davčni urad. S tem obrazcem lahko tudi spremenite svojo dosedanje voljo za donacije. Salezijanci smo bili v seznam upravičencev za donacije vpisani šele jeseni 2007 in v lansko dohodninsko napoved niste mogli vpisati naše davčne številke, pač pa ste lahko donacijo nam namenili prek Korusa, Konference redovnih ustanov Slovenije.

Za dodatna pojasnila smo vam na voljo po telefonu 01/42.73.039 ali elektronski pošti sdb.slo@donbosko.si

Zagotavljamo vam, da bomo sredstva uporabili za poslanstvo, ki ga opravljamo. S hvaležnostjo

dr. Alojzij Slavko Snoj
inšpektor

SKLAD RAKOVNIK

Za obnovo Rakovnika ste od 25. oktobra do 28. decembra 2007 darovali:

Alič I., Berkopčevi, Bernik A., Božič M., Celas d.o.o., Čelik I., Černe S., Černigoj J., Čop T.A., Demšar F., Dolamičevi, Drašček P., Drobnič M., Filipčič V., Gaber J., Gregorčič M., Hribar V., Ivkovič L., Japelj B., Jesenovec D., Jesih T., Kapler A., Klemenčič F., Knez R., Kobal I., Kordan A., Kores J., Kos M., Kozinovi, Krebs M., Kunc A., Lajnsček T., Lesar F., Levstek M., Lubej A., Lukan M., Marinič J., Meglen J., Mejaš M., Merlak I., Metelko A., Meža I., Mikličevi, Milavec L., Mirt A., Mivšek F., Mrzel S., Ocvirk I.V., Ošaben L., Perčič F.T., Pertoci M., Perušek M., Pestotnik S., Pinter F., Prhavic J., Rajtar Žerdin V., Rihar L., Saksida K., Silvester M., Strašek P., Suhoveršnik F., Šolar A., Šorn J., Špan A., Štuhec F., Švara M., Taljat N.U., Tanko M., Tekavec M., Trdan K., Turk A., Urbanija L., Vodlan F., Vukan M., Vukšinič J. S., Zagoršek Mrkša, Zupančič U., Žukovec J., župnija Rakovnik in nekateri neimenovani dobrotniki.

Svoje prispevke lahko izročite osebno ali nakažete na naslov:

Salezijanci, Rakovniška 6
1000 Ljubljana
SI56 2420 0900 4141 717
sklic 00 06

Pri nakazilih na račun navedite oznako 'RAK' ter nas tudi obvestite o namenu nakazila.

NAJ VAM GOSPOD POVRNE

priporoča JOŽE ZADRAVEC

Živeti z dobro knjigo!

Hema Krška (Dolores Vieser, roman) je govorila več jezikov, tudi slovensko, brala je grške knjige in klasično latinščino cerkvenega očeta sv. Avguština, učila se je tudi računati z arabskimi števkami. »Zna nemško, grško in latinsko, francosko in romansko, prav posebno rada pa govori ... slovensko, saj je to jezik njenega ljudstva, čeprav ga sicer gospoda bolj prezira.« Poleg »dobrih, vrljih, zanesljivih Slovencev« omenja tudi »čudno svojat: divje, pretepaške Hrvate, Moravce in Ogre«, s katerimi se Slovenci niso razumeli. Sredi leta 1451 je znameniti Franciškov brat in pridigar Janez Kapistran prišel v Beljak. Poročilo omenja množice poslušalcev, med katerimi je bilo tudi veliko število »Slovencev«; prevajalec je glavne misli iz pridige prevajal v oba deželna jezika. Poročilo vsebuje zgodnjo omembo slovenskega jezika, ki so ga govorili v deželi.

Koledar 2008

Mohorjeva CELJE-CELOVEC-GORICA, Stopinje

Razveseljivo se vsako leto podarjajo slovenskim bralcem koledarji treh sestriških Mohorjevih založb, že desetletja pa se jim pridružujejo tudi Stopinje (sedaj »zbornik« murskosoboske škofije). Splošno in posebno, vseslovensko in krajevno, poljudnoznanstveno in vsem razumljivo, poučno in življenjsko, duhovno, versko, kulturno pestro so značilnosti, ki jih je že leta 1858 zasnoval slavist Anton Janežič. Slovenska koleda posveča »slovenskemu ljudstvu v poduk in razveselovanje«. Koledarski del je rdeča nit, ki vse povezuje v eno samo sporočilo o slovenstvu ter duhovno pestrem življenju Cerkev v matični, zamejski in zdomski Sloveniji. Kdor se natančneje zalista v omenjene koledarje, bo vesel odkril bogato kulturno, versko in politično življenje Slovencev doma, v zamejstvu in zdomstvu.

Tisoč ogledal

F.Tegetthoff, izbor najlepših pravljic, prev. N. Božič, MOHORJEVA Celovec

To so pravljice: o ljubezni, zeliščih, Bogu (ki je povsod), Evropi, Sloveniji. Še vedno so pravljice vabljive in očarljive ter življenjsko poučne. »Naše duše so kot nekdanje lepote zgodb, naš duh hrepeni po resnici in pravici. In v pravljicah je svet postavljen tako: nasproti si stojita dobro in zlo; junak se odpravi od doma v nevaren svet, premagati mora goro težav, a njegovo čisto srce ga zmeraj pripelje do zaklada, do ljubeče princese in kraljestva. Harmonija pravljичnega sveta nas tolaži in miri. Daje nam slutiti, da ima naše življenje smisel ... Pravljice nam prinašajo pomembna sporočila iz davnine, iz nečesa, kar nas globoko skrito povezuje in se nas skrivnostno dotika.« V pravljici odkrijemo svojo podobo in svet, ki se v nas odzrcalja. »Zato pravljice živijo iz davnine in se vnovič rojevajo v današnji čas.«

V ta pravljичen svet spada tudi Kralj Samo, otroška slikanica Nika Kuppra, v seriji Kmečka zgodovina; avtor igrivo upodablja vladarja prve slovenske države, ob tem pa nevsiljivo spregovori o sožitju kot poglavitni vrednoti naroda.

Živimo z rastlinami

Tatjana Angerer, MOHORJEVA založba Celovec

»Preprečujmo boleznim« je poglavitni namen te knjige. »Preprečevanje boleznim je za posameznika na prvi pogled sicer zahtevnejše kakor klic na pomoč, ko smo že bolni, je pa velikokrat učinkovitejše. Ohranjanje zdravja namreč zahteva stalno človekovo dejavnost, zato pa je potrebna velika mera discipline, saj zdrav človek navadno ne razmišlja pogosto o tem, da lahko zbolim.« Priročnik obravnava 64 izbranih zdravilnih rastlin, ki nam pomagajo ohraniti zdravje. Spodbuda za uporabo rastlin so poleg čajev kulinarčni recepti za pripravo okusno začinjnih jedi, naravni kozmetični pripomočki ter pomirjevalne in osvežujoče zeliščne kopeli.

Zvezda Astrid

Marjan Marinšek, Ob stoletnici rojstva Astrid Lindgren, MOHORJEVA Celje

Knjiga je obsežna, okrog 400 strani. Prvi del ima podnapis: »Saga o družini Astrid Lindgren in zmagoslavna pot Pike Nogavičke.« Drugi del se začneja pravljico: Živela kot kmetica, pokopana kot kraljica. Zgovorna so poglavja: Zvezda Severnica – Astridiana, Zlati dež, Pravljica, ki je zrušila vladno, Lex Lindgren – varstvo narave, Kraljica golobov – svetovni mir. Astrid

je pisala tudi ruskemu predsedniku Gorbačovu; ta ji je odgovoril: »... milijoni ruskih otrok berejo vaše knjige; te knjige učijo dobrote in sočutja in pripomorejo k vzgoji mlade generacije tudi v naši deželi ... Znanstveniki, pisatelji, politiki, poslovneži, zdravniki, zastopniki različnih kulturnih skupnosti in Cerkev so podali svoje misli o glavnem problemu sedanosti ... Misлити na mir pomeni misлити na otroke. Nihče nima pravice, da deluje na mednarodni ravni tako, da otroke, kjerkoli že živijo, oropa prihodnosti in jih žrtvuje nepremišljeni politiki odraslih ... v Sovjetski zvezi bomo storili vse, kar je v naši moči, da preprečimo svetovno katastrofo, da bodo tisti, ki delajo danes prve samostojne korake v življenje, na koncu stoletja prestopili prag, preko katerega bodo grozno jedrskega orožja za vedno zapustili za seboj.«

Na zemlji domači

J. Maček, *Kratka zgodovina slovenskega kmečkega stanu, MOHORJEVA Celje*

»Knjiga je pisana poljudno, za širši krog bralcev ...« Akademik Maček vrsti pravne predpise, številne zakone, patente, kodekse in podobne dokumente skozi stoletja, vse pa spremljajo izvirne fotografije gradov, ki so nad slovenskim kmečkim prebivalstvom skoraj tisoč let gospodovala, ga vedrila in oblačila. Država se v srednjem in še dolgo v novem veku vsebinsko ni vtikala v razmerja

med zemljiškimi gospodi in podložniki; vladarji, od katerih so podložniki stalno veliko pričakovali, so mirili in gladili le prehude ekscese zemljiških gospodov. Šele v 18. stoletju, v dobi tako imenovane »osvobojanja kmetov«, je država s številnimi reformami energično začela reševati podložniško vprašanje.

Slovenske večernice

Mohorjevke: Polje, kdo bo tebe ljubil (Celje), V senci gore (Celovec)

Rudija Mlinarja zgodovinski roman *V senci gore* je opis trdne slovenske kmečke družine, ki ji je poglobljena zavest pametnega gospodarjenja na svoji zemlji ter ohranjanja slovenstva; bori se za svoj jezik in svojo zemljo, s čimer si nakoplje veliko gorja in bolečine, saj mati, ki vzgaja svoje otroke v duhu slovenstva, izgubi štiri sinove. Jožeta Šifrerja kratka pripovedna proza *Polje, kdo bo tebe ljubil* je ljubezenska zgodba iz časa zadružništva, nasilnega združevanja kmetij. Pisatelj – slovstveni zgodovinar in kritik – v svoji dobro grajeni pripovedi in lirčnih impresijah želi hkrati biti stvarjen in zgodovinsko zanesljiv.

Moj prvi dojenček

Anne Bacus, prev. Igor Ravnik, MOHORJEVA Celje

V uvodu je mati Anne, pisateljica obsežnega priročnega vodnika, med drugim zapisala: »Kot psihologinja, ki sem delovala v jaslih in vrtcih

ter bila poklicno v stiku z materami in otroki, sem razumela, da je potrebno ... spregovoriti o otroku kot o osebi, o človeku, ne le o predmetu naše skrbne nege. Želela sem napisati drugačno knjigo, kot so druge, tako da bi bilo v njej manj poudarka na medicinskih vidikih, bolezenskih in izjemnih pojavih, manj o pravih nege otrok, ki so vedno lahko predmet dvomov in razprav; knjigo, ki bi se vseskozi držala konkretnih vidikov in odnosov v vsakdanjem življenju.« Vsak dojenček je edinstven, spoznanja o njem pa so danes drugačna kot nekoč. Ko mati Anne upošteva nova spoznanja, se predvsem opira na izkušnje in zdrav razum.

Gospod naj ti da mir

Frančišek Asiški, NOVI SVET, izbor br. dr. Miran Špelič

V zbirki »100 strani« izhajajo kratko ubesedene izbrane misli znamenitih osebnosti, ki so iz svoje bogate duhovne zakladnice zajemale modrost kot strnjene odgovore na izzive časa. Žepna knjižica s Frančiškovimi utrinki je lahko kot balzam na utrujeno in razbolelo popotnikovo dušo. Biseri, umeščeni na sto straneh, vabijo in rotijo: »Jaz, brat Frančišek, vaš manjši služabnik, vas prosim in rotim pri ljubezni, ki je Bog, in v želji, da bi vam poljubil noge, da sprejmete te blagodišeče besede našega Gospoda Kristusa s ponižnostjo in ljubeznijo ter jih dobrohotno spolnujete in se jih popolnoma držite.«

ZALOŽBA SALVE

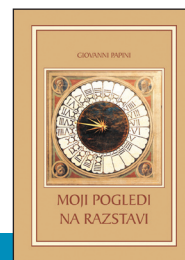
Moji pogledi na razstavi

Giovanni Papini, prev. Zorka Blažič Loia, SALVE 2007

Ob 290-letnici kronanja svetogorske ter 100-letnici kronanja brezjanske Marijine milostne podobe je izšel prevod šeste italijanske izdaje *Mostra personale* (1947). Papini je napisal okrog 70 del, vendar pa italijanska literarna zgodovina priznava izjemnost le »tistim, ki so iskrena, odprta, osvobojena tiste stalne sku-

šnjave, da bi z besedo in povedanim osupnil, da bi govoril, pisal zaradi besede, oblike, ne zaradi vsebine, tistim, kjer pride do izraza njegova toskanska milina pri opisovanju narave ali preprosto in živo čustveno osvetljevanje«. Papini je pisal tudi poezijo, tudi kritike, literarne in druge. Vera, krščanstvo sta ga začela zanimati že v zgodnji mladosti: najprej išče njune hibe, zatem zatrjuje, da Boga ne potrebuje, pozneje pa se približa Kristusu (v

njegovi ljubezni vidi rešitev odnosov med ljudmi in njegovem nauku isto stalnost, ki jo je na raznih področjih strastno iskal. Ta preobrat ni bil nenaden, rezultat navdiha, ampak sad dolgega in zavzetega študija in branja; posebno blizu mu je bil sv. Avguštin (o njem je napisal tudi knjigo).

PRIPRAVA ZA TISK | ZALOŽBA | VIDEO | TRGOVINA

Rakovniška 6 | Ljubljana | 01 427 73 10 | info@salve.si | www.salve.si

trgovina je odprta vsak delovni dan 8.00-18.00 | ob sobotah 8.00 - 13.00 ter ob romarskih shodih

Naročniki Salezijanskega vestnika, člani Mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Absec Anica, Semič
 Arko Marija, Janeži
 Bajec Antonija, Celje
 Baša Marija, Dokležovje
 Batista Amalija, Ljubljana
 Bratuž Marija, Godovič
 Cvelbar Ivanka, Lavrica
 Červek Marija, Beltinci
 Dobravc Pavla, Vranksko
 Drevenšek Angela
 Erbida Anton, Ljubljana
 Fon Marija, Boštanj
 Gerenčer Ana, Lendava
 Grozde Ivanka, Sevnica
 Hudolin Frančiška, Horjul
 Jerebic Agica, Beltinci
 Jerič Katarina, Dokležovje
 Jerič Milena, Videm Dobropolje
 Kasap Marija, Ljubljana
 Kiseljak Marija
 Kogej Marija, Rakek
 Košnik Majda, Cerklje na Gor.
 Kotnik Ferdo, Ravne na Kor.
 Kovačič Lojze, Rakitna
 Krajnc Frančiška, Maribor
 Leskovar Rozalija, Majšperk
 Podlogar Marija, Celje
 Ponikvar Veronika
 Razboršek Majda, Ljubljana
 Razpotnik Marija, Izlake
 Rožman Angela, Visoko
 Sivec Stane, Libušnje
 Skok Marija, Idrija
 Sodec Fanči, Ljubljana
 Ulen Antonija, Lipovci
 s. Vrabčenjaka Alžbeta, HMP, Lj.
 Zajc Angela, Ljubljana
 Zorko Nežka, Ljubljana
 Zupančič Julka, Videm Dobropolje
 Zver Hedvika, Ižakovci
 Železnik Radica, Boštanj
 Žerdin Cecilija, Žižki
 Žižek Verona, Dokležovje

S. ALŽBETA VRABČENJAK, hmp

1950–2007

V sredo, 28. novembra 2007 smo se na Bledu, z evaristično daritvijo poslovili od s. Alžbete Vrabčenjake, ki je po kratki, a hudi boleznitih in skoraj nenadoma odšla od nas.

Alžbeta se je rodila 15. marca 1950. v Selenči v Vojvodini, očetu Janu in materi Ani kot najmlajša izmed štirih otrok. V mnogonacionalni žitnici takratne Jugoslavije je bila njena katoliška in sorazmerno dobro stoječa družina del slovaške narodnostne skupnosti. V družini je prejela za življenje največjo doto: ljubezen, zaupanje, povezanost in toplino, ter preživela srečno in mirno otroštvo. Že od malih nog je gojila željo, da bi bila čim bližje Jezusu. Starši so njeni odločitvi za redovno življenje sprva nekoliko nasprotovali, nato pa so ji pustili svobodo in Alžbeta je v Lovranu, na Hrvaškem, z 19 leti začela svojo redovno pot.

Že v noviciatu se je izkazala kot umirjena, preprosta in rahlo zadržana oseba. Bila je globoko verna, iskreno pobožna in zelo zavzeta v svojih dolžnostih.

Po prvih redovnih zaobljubah se je v Torinu v Italiji usposobila za poučevanje verouka v nižjih razredih osnovne šole. Kasneje je v Zagrebu opravila še tečaj za bolničarke. Predstojnice so ji kar nekaj let zaupale skrb za starejše in bolne sestre; med njimi in zanje je bila pravi angel pozornosti in dobrote.

Njeno drugo poslanstvo, ki ga je z velikim veseljem in predanostjo opravljala v različnih skupnostih, je bila kuhinja. Izpod njenih urnih rok niso prihajale jedi, ampak mojstrovine ljubezni; mnoge so izvirale iz receptov njene mame. Ko si prišel k s. Alžbeti v kuhinjo, si vedel, da si doma.

V štiriintridesetih letih svojega redovnega življenja je s svojo blago navzočnostjo in pridnim delom bogatila skupnosti v Sloveniji in na Hrvaškem. Na Reki, v skupnosti, ki je vodila salezijansko gospodinjstvo, je bila za krajši čas ravnateljica, v drugi skupnosti, kjer so živele starejše sestre, pa je bila kar nekaj let kuharica in bolničarka. Nato je prišla v Slovenijo, kjer je na Bledu skrbela za starejše sestre. Za pet let je nato šla v Želimirje, kjer je bila ravnateljica, nato se je spet vrnila na Bled. Po letu 1995 je prišla v Ljubljano, kjer je delovala v internatu na Gornjem trgu, nato v inšpektoriatni hiši na Rakovniku in zatem v kuhinji salezijanske skupnosti na Rakovniku. Zatem se je spet vrnila na Gornji trg.

Vsa leta redovnega življenja so bila področja njenega dela kuhinja, pralnica, likalnica in sobe starejših sester. Kjer je šla mimo, se je to poznalo: iz zaraslih plevelnih površin so nastajale lepe gredice; iz neurejenih kleti prijazni prostori; kjer je slutila žalost, je skušala tolažiti, kjer trpljenje, tja je polagala svojo molitev in vsakodnevno darovanje. Povsod je delala z zavzetostjo in s srcem tistega, ki ve zakaj in za koga dela. Navadno ni veliko govorila, vendar je povsod prinašala vedrino in se znala tudi prijetno pošaliti. Veliko je tudi molila, svoje trpljenje pa je znala skriti, zato je težko z besedami opisati to, kar je bila in kar je prinašala v skupnosti, kjer je živela. Prav sposobnost darovanja in žrtvovanja je bila njena izrazita poteza vse življenje.

Pred leti je v pismu svoji predstojnici, zdaj že pokojni s. Marjeti Sraka, zapisala: »Povsod se trudim dati vse, - to je sama podčrtala - kar je v mojih močeh«. Če pomislimo, da je sredi oktobra, ko sta bili dve sestri iz skupnosti na Gornjem trgu odsotni zaradi inšpektoriatnega zbora HMP na Bledu, četudi že zelo težko, še kuhala, je jasno, do kam je šlo njeno darovanje.

Morda je slutila, da jo čaka zgodnja Golgota. V notranji molitvi je zrla evangeljski odlomek, v katerem Jezus s križa da Janezu Marijo za mater in si zapisala: »Pridejo v življenju težki trenutki, v katerih se spomni, da Jezus tudi tebi govori s križa: 'Glej, tvoja Mati'; v njenem nežnem srcu išči in najdi tolažbo.« Marijo je kli-

				SESTAVILA M. N.	VRSTA SADNEGA DREVEŠA	NOČNO MOČENJE V POSTELJO	KITARIST IN PEVEC KNOPFLER	PLJAČA STARIH SLOVANOV	KDOR SE UKVARJAZ RIBOLOVOM	IZGOVARJANJE STRGR. ČRKE ETA KOT 'I'	ČEŠKI PISATELJ ALOIS	APLSKE REŠEVALNE SANI	
				SPOMIN									
				KDOR SE UKVARJAZ ANALIZO									
				ČAPKOVA DRAMA					PRISTANIŠČE V ITALIJI				
				DOZA ZA CIGARE					GRŠKA OBREDNA PESEM				
											SPODNJI DEL PROSTORA, POD		
SALEZIJSKI VESTNIK	JAVOR (LAT.)	FRANCOSKI BAKTERIOLOG ALPHONSE	OTOK (FR.) NAJVEČJA REKA V SIRIJI				ZDRAVILNA RASTILNA ESTONCI						
ALOGIČNOST								ZELIŠČE SL. FILOZOF JANKO					
GLAVNO MESTO VENEZUELE								PEČENJE LETAL. VIJAK, PROPELER					
MESTO NA PORTUGALSKEM						EKIPA, TIM (ANGL.) ARGENTIN. PESNIK LUIS					NAPIS NA KRIŽU	MERA ZA RITEM	
NEMŠKI PISATELJ LUDWIG					KONČNI KRAJ NIKALNICA					IVAN TAVČAR KONICA			
SALEZIJSKI VESTNIK	VISOK GORSKI VRH MARIAN ANDERSON					SVETA PODOBA POVRŠINSKA MERA							
RIMSKI VELIKAŠ MECENAS								KRATEK POŽIREK					
ITALIJANSKA POROČEVALSKA TISKOVNA AGENCIJA					DALJŠE ČASOVNO OBDOBJE, VEK				RIMSKI CESAR, KI JE RAZDEJAL JERUZALEM				

Nagrajenci prejšnje nagradne križanke

- nagrada:** 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej, s kopanjem v Termah Banovci: **Magdalena JELOVŠEK**, Ložnica 12 a, 3320 Velenje.
- nagrada:** nogometna žoga z razvojnimi cilji tisočletja (salezijanska mladinska pastorala): **Franc KOS**, Martinja vas 8, 8230 Mokronog.
- nagrada:** knjiga T. Ciglar, V začetku je bila mati – Marjeta Bosko (založba Salve): **Marica PEČNIK**, Partizanska 44, 4220 Škofja Loka.
- nagrada:** knjiga Življenjepisa Dominika Savia in Lavre Vicunje (založba Salve): **Jožica ZORMAN**, Zadržna 7, 1218 Komenda.
- nagrada:** knjižica kratkih zgodb Bruna Ferrera (založba Salve): **Zvonimir BLAS**, Florjanska 24, 8290 Sevnica.

Rešitev nagradne križanke v prejšnji številki SV: ŽELIMLJE

NA ODDIH V VERŽEJ

V penzionu Mavrica***, ki deluje v okviru Salezijanskega zavoda v Veržeju, vam ponujamo prijetno preživljanje počitnic v mirnem okolju, kjer je veliko možnosti za sprostitev in rekreacijo.

V obnovljeni hiši so lepo opremljene sobe in igralnica. V tišini hišne kapele lahko najdete mir in se notranje obogatite. Bližnje terme vam omogočajo, da poiščete veselje in zdravje v termalni in navadni vodi.

Foto: J. Znidaršič

DOBRODOŠLI!

Penzion Mavrica

Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej
Tel: 02 588 90 60 | GSM: 051 370 377
penzionmavrica@siol.net
www.donbosko.si/verzej

Obvestila

DUŠA – DUhovna Šola za Animatorje

Molitvena srečanja za mlade nad 18 let. Enkrat mesečno: 10. februar, 9. marec, 13. april, 11. maj. Od 17. do 20. ure.

Informacije in prijave: Marko Košnik, s. Marija Imperl

POSTNE DUHOVNE VAJE

1. 15.–17. februar: BLED 1
2. 22.–24. februar: BLED 2
3. 29.2.–2. marec: CERKNICA
4. 7.–9. marec: POHORJE

Informacije in prijave: Marko Košnik in Jože Vidic

Usposabljanje voditeljev oratorija

29. 2.–1. 3.: začetni program usposabljanja voditeljev oratorija
28.–30. 3.: nadaljevalni program usposabljanja voditeljev oratorija
Informacije in prijave: Jure Babnik

DON BOSKO FEST in oratorijska gradiva

Rakovnik, 5. april (sobota)

Mladi in animatorji oratorijev: rezervirajte si dan za lepe stvari!

Informacije in prijave: Marko Košnik in Jure Babnik

ŽELIMLJE – duhovne vaje

- 1.–3. februar: za ministrante
8.–10. februar: za fante in dekleta 4. do 7. razreda OŠ
22.–24. februar: za fante in dekleta 8. do 9. razreda OŠ
7.–9. marec: za fante in dekleta 8. do 9. razreda OŠ
14.–16. marec: za srednješolce

Informacije in prijave: Peter Pučnik

19. mednarodne salezijanske igre
Mladinski festival športa, kulture in vere
Ljubljana, Slovenija, 26. 4.–1. 5. 2008

Mali in veliki nogomet, košarka, odbojka, namizni tenis. Tekmujejo mladi iz več evropskih držav (pričakujemo nad 1000 udeležencev). Vabljeni tudi slovenske »amaterske« ekipe (starost: mlajši, letnik 1992–94; starejši, letnik 1990–92). Vabimo prostovoljce za sodelovanje.

www.pgis2008.si | Informacije in prijave: Metod Ogorevc

JANEZ BOSKO – romarski shodi

MARIBOR sv. Janez Bosko

27. januar (nedelja): Osrednje praznično bogoslužje ob 10.00 bo vodil salezijanski inšpektor dr. Alojzij Slavko Snoj. Ob 15.00 bo v dvorani mestne četrti Nova vas v Mariboru družabna prireditev Don Bosko show.

Na župnijski praznik zavetnika sv. Janeza Boska se bo župnijsko občestvo v Mariboru pripravljalo s tridnevnic od 24. do 27. januarja 2008 ob 18.00.

31. januar (četrtek): Na liturgični praznik sv. Janeza Boska, 31. januarja, bodo sv. maše v župnijski kapeli ob 8.00, 10.00 in 18.00. Ta dan je tudi posvečen celodnevemu češčenju sv. Rešnjega Telesa. Don Boskovi prijatelji, vabljeni!

RAKOVNIK

27. januar (nedelja): Romarski shod ob prazniku sv. Janeza Boska, očeta in učitelja mladih, bo ob 15. uri; vodi mag. Božo Rustja, odg. urednik Ognjišča.

31. januar (četrtek): Na liturgični praznik sv. Janeza Boska bodo svete maše ob 7.00, 10.00 in 18.30. Ob 12.00 sv. maša, h kateri so povabljeni zlasti mladi in sodelavci v salezijanskih ustanovah. Ves dan bo tudi molitev pred Najsvetjšim. Vabljeni.

RAKOVNIK – salezijanska misijonska nedelja

24. februar (nedelja): Pobožnost zadnje nedelje v mesecu bo namenjena spominu na salezijanske svete mučence – misijonarje. Ob 15.00 sveta maša in molitve po namenu vseh, ki se z zaupanjem zatekajo k rakovski Mariji Pomočnici.

BLED – Marijin dom

19. 01. ob 20:00 Predavanje zakoncev Tavcar: Umetnost reševanja konfliktov
26. 01. ob 14:00 Oratorijsko popoldne
09. 02. ob 14:00 Oratorijsko popoldne
09. 02. ob 20:00 Filmski večer s pogovorom: Življenje za Lovrenca
16. 02. ob 20:00 Predavanje s. Majde Pangeršič:

Med izkušnjo in modrostjo naših otrok

19. – 21. 02. Duhovne vaje za birmance
26. – 28. 02. Duhovne vaje za birmance
28. 02. ob 14:00 Oratorijsko popoldne
29. 02. – 01. 03. Duhovne vaje za birmance
28. – 30. 03. Duhovne vaje za mlade – Ljubiti kot On

S seboj prineseš: Sveto pismo, pisalo in zvezek, inštrument, ki ga igraš, copate, rjuhe ali spalno vrečo, brisače in stvari za osebno higieno. Začetek v petek ob 18.00, sklep v nedeljo s kosilom.

05. 03. ob 09:30 Srečanje družin - vodijo sestre HMP in Robi Friškovec

08. 03. ob 20:00 Filmski večer s pogovorom: Les Choristes (Zboristi)

Prijave in podrobnosti:

Sestre HMP, Marijin dom, Partizanska c. 6, 4260 Bled, tel: 04 574 10 75, www.hmp.si

INFO

Jure BABNIK | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana | 01/427.1342 | 041/856.452 | jure.babnik@salve.si

Jože BREČKO | Dragonijeva 6 | 2000 Maribor | 031/358-027 | joze.brecko1@siol.net

s. Marija IMPERL | Rakovniška 21 | 1000 Ljubljana | 01/ 4288.376 | www.hmp.si

s. Metka KASTELIC | Partizanska 6 a | 4260 Bled | 04/5741-075 | 031/443.771 | smetka@volja.net | www.hmp.si

Marko KOŠNIK | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana | 01/427.3039 | 051/337.556 | marko.kosnik@salve.si

Metod OGOREVC | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana | 041/742-559 | metod@salve.si

s. Mira PEČE | Partizanska 6 a | 4260 Bled | 04/5741-075 | 031/751.851 | mira.pece@volja.net | www.hmp.si

Peter PUČNIK | Želimplje 46 | 1291 Škofljica | 01/47.02.123 | 040/530.315 | peter.pucnik@zelimplje.si

Rudi TISEL | Don Boskov trg 1 | 3000 Celje | 041/798-557 | rudi.tisel@salve.si

Ivan TURK | Trstenik 23 | 4204 Golnik | 04/2779-715 | 031/358.018 | ivan.turk@salve.si

Senčnica vrtnic

Tudi v letu 2008 bomo sledili don Bosku po smerokazih njegovih sanjskih videnj. Kaj nas čaka v letu, ki je pred nami? Zaželeli smo si, da bi pot bila posuta s cvetjem. Radi bi se izognili vsem neprijetnostim in trpljenju. Vendar vemo, da tam, kjer so vrtnice, so tudi bodeči trni.

Bilo je leta 1847, ko je Bog don Bosku v vide-nju pokazal pot, ki jo bo moral prehoditi v delu za mlade. Sanje so mu živo razgrnile resničnost, ki jo je izpovedal že Seneka: »Per aspera ad astra – Po trnovi poti do zvezd!« Na to pot ga je usmerila Marija. Pred njim se je v nedogled razprostiral vrt poln prekrasnih vrtnic. Marija mu je rekla: »Sezuj si čevlje. Pojdi po tem cvetličnjaku. To je pot, ki jo moraš prehoditi.«

Don Bosko je bos zakorakal po cvetju. V no-gah je hitro začutil bodice ostrih trnov. Noge so mu začele krvaveti. Vrnil se je in si obul dobre čevlje. Od povsod so visele kite vrtnic, da si je moral pot odstirati z rokami. Vendar je povsod bilo tudi trnje, ki ga je zbadalo ne samo v roke, temveč tudi v glavo in po vsem telesu. Ti, ki so don Boska gledali od strani, so govorili: »Glejte, don Bosku je pot vedno posuta z vrtnicami. On lahko mirno gre naprej, vse stvari mu uspevajo.«

Mnoge duhovnike, klerike in laike je cvetje spodbudilo, da so vprašali don Boska, če smejo iti za njim. Kakor hitro pa so stopili na pot za njim, so začutili zbadanje trnov. Razočarani so mu de-jali: »Prevaral si nas!« Ko se je čez čas ozrl nazaj, je videl, da mu sledi le še peščica. Vendar so se mu kmalu pridružili drugi in ga potolažili: »Glej nas! Vsi smo tvoji, pripravljani, da gremo za teboj.«

S temi spremljevalci se je kmalu znašel v pre-krasnem vrtu. Bili so sestradani, razcapani in okrvavljeni. Pa je zapihal lahen vetrič in so vsi oz-draveli. Ko je zapihalo še enkrat, so se znašli med nepregledno množico mladih, s katerimi so bili duhovniki in pomočniki. Naenkrat pa so se vsi znašli v prekrasni dvorani, ki je ni moč opisati.

Marija, ki ga je spremljala, ga je vprašala: »Ali razumeš, kaj vse to pomeni?« Odgovoril je: »Ne, prosim, pojasnite mi.« Rekla mu je: »Vedi, da pot, ki si jo prehodil med vrtnicami in trnjem,

Risba: Erna Pucihar

pomeni skrb, ki jo moraš prevzeti z mladimi. Pot moraš prehoditi v čevljih zatajevanja. Z ljubezni-jo in zatajevanjem boste vse premagali in boste dospeli do vrtnic brez trnja.«

Kdo naj danes govori o zahtevnosti in žrtvah, posebej v vzgoji in mladim! Ko se nam ponuja neskončno stvari, samo vzeti jih je treba. Tako razvijamo mlade in sebe: ničesar nihče ne sme zahtevati, še najmanj žrtve za doseg dobrega. Na vseh naših praporih imamo izpisano: »Vse brez težav!« Lažna svoboda, lažne obljube, zgrešeni cilji, izgubljeni ljudje.

Jesus je govoril o dvojni poti. Pot v pogubo ni težka in ne zahtevna, zato mnoge danes presle-pi, da je prava. Pot, ki vodi v življenje, ima svoje zahteve, kot je zahtevna pot v strmino, vendar se samo tako dvignemo nad same sebe in nad zlo, ki nas zalezuje »v nižinah«. Don Bosko je imel mlade rad, zato jih ni slepil s prevarami in lažnimi oblju-bami, kakor to vedno počno tisti, ki mlade zaradi svojih ugodnosti slepijo z lahkotnimi prevarami. Pač pa don Bosko stori vse, da mladim pomaga na tej poti, jim olajša trpljenje in omogoči, da pridejo zreli in odgovorni v odraslo življenje.

Priredil Tone Ciglar (po knjigi *Sanjska videnja*, Ljubljana 2006, str. 60–61).

ZAVOD **DOMINIKA**

Razglednica HMP Bled

»Dominika – zavod hčera Marije Pomočnice za preventivno vzgojo« je bil ustanovljen z namenom, da bi na Bledu in drugih krajih delovanja HMP, pa tudi v širšem slovenskem prostoru, po vzoru in pripravnosti sv. Marije Dominike Mazzarello širil človeške in krščanske vrednote ter kulturo življenja med otroki, mladino in odraslimi v duhu krščanskega humanizma in don Boskovega preventivnega sistema.

Vzgojni slog Zavoda Dominika temelji na pedagoški metodologiji, ki jo označujejo: hotenje biti med mladimi, preventivni pristop, poudarek na razumu, veri, ljubeznivosti, dialog, pozitivno družinsko okolje, skupnostna animacija.

Naziv zavoda nosi v sebi tri ključne besede Dom, Domini, Dominika, ki nakazujejo njegovo programsko

usmeritev oziroma projekte in dejavnosti na področju duhovnosti, vzgoje, izobraževanja, sociale in kulture. To so predvsem:

- duhovne vaje za različna starostna obdobja, svetopisemske urice za otroke in svetopisemski seminarji ter predavanja duhovnega značaja;
- vzgojni programi za promocijo deklet, žena, mladih, družin, prostovoljstvo in animatorstvo;
- izpopolnjevanje in usposabljanje na različnih področjih: gospodinjstvo, jeziki, glasba, pomoč pri učenju;
- svetovanje in pomoč v težavah, duševnih stiskah, zbiranje sredstev za dobrodelne namene (sklad DOM – dajmo možnost otrokom), programi, ki mlade usmerjajo v pozitivno vključevanje v okolje;
- kulturni večeri, kinoforumi, razstave, umetniško ustvarjanje, razvedrilne in športne dejavnosti v stilu preventivnega vzgojnega delovanja.

Zavod Dominika
Partizanska 6 | 4260 Bled
www.hmp.si
TRR: SI56 0209 1025 6290 367

